

IR-III.7821.19.2024.EFS

(IR-III.7821.10.2020.4)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX, od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 399/2020 z 25.02.2020 r. (znak: UA-IV.6740.3081.2019) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Kurlandzkiej na skrzyżowaniu z ulicą Wiatraczną i skrzyżowaniu z ulicą Bobrzańską (drogi powiatowe) wraz z przebudową (rozbiórką i budową) wiaduktu nad drogą wojewódzką nr 433 (ul. Bolesława Krzywoustego) w Poznaniu:

I. Uchylam w całości pkt I. na str. 1.÷2. zaskarżonej decyzji „Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii”

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

I. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii

1. Inwestycję należy zrealizować tak, aby zapewnić powiązanie wszystkich istniejących dróg publicznych położonych na terenie objętym inwestycją, z zapewnieniem dostępu nieruchomości do dróg publicznych.
2. Należy zapewnić powiązanie ul. Kurlandzkiej (drogi powiatowej nr 5842P):
 - z ul. Bobrzańską (drogą powiatową nr 5846P) poprzez skrzyżowanie skanalizowane typu rondo jednopasowe trójwlotowe;
 - z ul. Wiatraczną (drogą powiatową nr 5845P) poprzez skrzyżowanie skanalizowane typu rondo jednopasowe czterowlotowe.
3. Należy zachować powiązanie ul. Bobrzańskiej (drogi powiatowej nr 5846P) z ul. Ślężańską (drogą gminną nr 878677P) poprzez skrzyżowanie zwykłe.
4. W celu zachowania ciągłości ul. Bolesława Krzywoustego (drogi wojewódzkiej nr 433) należy wykonać przebudowę wiaduktu nad drogą wojewódzką nr 433 w ciągu ul. Kurlandzkiej (obecnie: Wiadukt Jadwigi Szczawińskiej).

II. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w pkt. II.1. na str. 2. zaskarżonej decyzji, zapisu „linia przerywana koloru fioletowego” słowem „linia przerywana koloru zielonego”.

III. **Orzekam** poprzez dodanie, po punkcie II.2. na str. 2. zaskarżonej decyzji, następującego zapisu:

3. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:

3.1. Nieruchomości w całości objęte liniami rozgraniczającymi teren, stanowiące już własność Miasta Poznania, oznaczone w poniższej Tabeli:

Ark.	Numer działki	Oznaczenie księgi wieczystej (zgodnie z danymi z ewidencji gruntów)
Miasto Poznań Jednostka ewidencyjna: 306401_1 Poznań		
Obręb 0006 Żegrze		
28	1/68	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
28	1/67	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
28	1/66	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
30	3/9	XXXXXXXXXXXXXXXXXX

3.2. Nieruchomości powstałe w wyniku podziału oznaczone **tłustym drukiem** w Tabeli zawartej w pkt. V. decyzji.

3.3. Nieruchomości, które w całości stają się własnością Miasta Poznania, oznaczone w poniższej Tabeli:

Ark.	Numer działki	Oznaczenie księgi wieczystej (zgodnie z danymi z ewidencji gruntów)
Miasto Poznań Jednostka ewidencyjna: 306401_1 Poznań		
Obręb 0006 Żegrze		
30	14/7	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
30	3/10	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
30	3/11	XXXXXXXXXXXXXXXXXX
30	4/4	XXXXXXXXXXXXXXXXXX

IV. **Uchylam** w całości rysunki Arkusz 1/2 i Arkusz 2/2 - Mapa w skali 1:500 przedstawiająca z proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, stanowiące załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunków Arkusz 1/2 i Arkusz 2/2 - Mapa w skali 1:500 przedstawiająca z proponowany przebieg

drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

V. Orzekam poprzez dodanie w punkcie III.5. zaskarżonej decyzji, po słowach: „decyzji z 15.11.2019 r. znak WOO-II.420.89.2019.JC.14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o środowiskowych uwarunkowaniach”, słów: „ , przeniesionej na rzecz Prezydenta Miasta Poznania decyzją Prezydenta Miasta Poznania z 7.04.2021 r. (znak: KOS-V.6220.48.2021)”.

VI. Orzekam poprzez dodanie w punkcie VII. zaskarżonej decyzji, po słowach: „będący integralną część niniejszej decyzji” słów: i składający się z następujących tomów:

- TOM I - Projekt Zagospodarowania Terenu,
- TOM II - Projekt architektoniczno-budowlany - branża drogowa,
- TOM III.A - Projekt architektoniczno-budowlany - branża mostowa - rozbiórka istn. wiaduktu,
- TOM III.B - Projekt architektoniczno-budowlany - branża mostowa - budowa wiaduktu,
- TOM IV.A - Projekt architektoniczno-budowlany - branża sanitarna - kanalizacja deszczowa,
- TOM IV.B - Projekt architektoniczno-budowlany - branża sanitarna - sieć wodociągowa,
- TOM IV.C - Projekt architektoniczno-budowlany - branża sanitarna - sieć gazowa
- TOM V.A - Projekt architektoniczno-budowlany - branża elektryczna - likwidacja kolizji,
- TOM V.B - Projekt architektoniczno-budowlany - branża elektryczna - oświetlenie drogowe;
- TOM VI - Projekt architektoniczno-budowlany — branża telekomunikacyjna - likwidacja kolizji i monitoring,
- TOM VII - Dokumentacja geologiczno-inżynierska.

VII. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- stronę tytułową Tomu I Projektu budowlanego (str. 1.),
- stronę tytułową Projektu zagospodarowania terenu (str. 2.),
- spis zawartości (str. 3. i 4.),
- opis techniczny (str. 5.÷27.),
- rysunek Projektu zagospodarowania terenu (rys. nr 1 - arkusze 1 i 2),
- stronę tytułową Tomu II Projektu budowlanego - Projekt architektoniczno-budowlany - branży drogowej (str. 1.),
- spis zawartości (str. 2.),
- opis techniczny (str. 3.÷21.),

- rysunek Planu sytuacyjnego (rys. nr 2 - arkusze 1 i 2),
- rysunek Przekrojów normalnych (rys. nr 4 - arkusze 1 i 2),
- strony tytułowe projektów architektoniczno-budowlanych poszczególnych branż: (Tomy: III.A, III.B, IV.A, IV.B, IV.C, V.A, V.B, VI),
- stronę tytułową tomu VII - Dokumentacja geologiczno-inżynierska

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych, odpowiadających im dokumentów:

- strony tytułowej Tomu I Projektu budowlanego (str. 1.),
- strony tytułowej Projektu zagospodarowania terenu (str. 2.),
- spisu zawartości (str. 3. i 4.),
- opisu technicznego (str. 5.÷27.),
- rysunku Projektu zagospodarowania terenu (rys. nr 1 - arkusze 1 i 2),
- strony tytułowej Tomu II Projektu budowlanego - Projekt architektoniczno-budowlany - branży drogowej (str. 1.),
- spisu zawartości (str. 2.),
- opisu technicznego (str. 3.÷21.),
- rysunku Planu sytuacyjnego (rys. nr 2 - arkusze 1 i 2),
- rysunku Przekrojów normalnych (rys. nr 4 - arkusze 1 i 2),
- stron tytułowych projektów architektoniczno-budowlanych poszczególnych branż: (Tomy: III.A, III.B, IV.A, IV.B, IV.C, V.A, V.B, VI),
- strony tytułowej tomu VII - Dokumentacja geologiczno-inżynierska,
- oraz dodatkowo: zaktualizowanych oświadczeń projektantów i sprawdzających oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud.(22 karty),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2,

a także nowych, zaktualizowanych dokumentów projektowych, obejmujących:

- zaktualizowaną stronę tytułową Projektu zagospodarowania terenu (str. 2.)
- zaktualizowany spis zawartości (str. 3. i 4.),
- zaktualizowany opis techniczny (str. 5.÷28.),
- zaktualizowany rysunek Projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 2A, arkusze 1 i 2),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 3.

VII. Uchylam w całości punkt VIII.2. na stronie 5. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

2. Określenie obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych:

- 1) Ustalam obowiązek budowy tymczasowego obiektu budowlanego - tymczasowego odcinka gazociągu związanego z przebudową sieci gazowej na działce nr ewid. 3/13 ark. 30 obr. Żegrze, w zakresie oznaczonym na mapach stanowiących załącznik nr 1

do decyzji (teren oznaczony linią przerywaną koloru błękitnego, tymczasowy odcinek gazociągu oznaczony linią przerywaną koloru żółtego) zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

2) Ustalam, że tymczasowe obiekty budowlane mogą być użytkowane nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

VIII. Uchylam w całości punkt VIII.8. na stronie 5. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylecia następującego zapisu:

8A. Ustalam obowiązek budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach przedstawionych w poniższej tabeli, w zakresie oznaczonym na mapach stanowiących załącznik nr 1 do niniejszej decyzji (teren oznaczony linią przerywaną koloru błękitnego), zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Obręb	Ark.	Nr działki	Rodzaj sieci
Żegrze 0006	30	14/6	przebudowa odcinka sieci elektroenergetycznej SN
Żegrze 0006	30	3/7	przebudowa odcinka sieci elektroenergetycznej SN
Żegrze 0006	30	3/15	przebudowa odcinka sieci kanalizacji deszczowej (rozbiórka) przebudowa odcinka sieci wodociągowej
Żegrze 0006	30	2/1	przebudowa odcinka sieci elektroenergetycznej SN
Żegrze 0006	30	4/2	przebudowa odcinka sieci elektroenergetycznej SN przebudowa odcinka sieci gazowej przebudowa odcinka sieci teletechnicznej
Chartowo 0007	13	3/29	przebudowa odcinka sieci kanalizacji deszczowej (rozbiórka)

8B) Ustalam obowiązek przebudowy zjazdu na działce nr ewid. 3/29 ark. 13 obr. Chartowo, w zakresie oznaczonym na mapach stanowiących załącznik nr 1 do decyzji (teren oznaczony linią przerywaną koloru błękitnego i kratką koloru żółtego) zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

IX. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w tabeli zawartej w punkcie VIII.9. na stronie 6. zaskarżonej decyzji słów: „ul. Józefa Piłsudskiego” słowami: „ul. Ślężańska”.

X. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VIII.10. na stronie 6. zaskarżonej decyzji słów: „w punkcie 8 i 9 nin. decyzji” słowami: „w punktach VIII.2.1., VIII.8A., VIII.8B. i VIII.9. niniejszej decyzji”.

XI. Uchylam w całości punkt VIII.11. na stronie 6. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylecia następującego zapisu:

11. Na potrzeby związane z wykonaniem obowiązków, o których mowa w punkcie VIII.8A., z wyłączeniem przebudów (rozbiórek) odcinków sieci kanalizacji deszczowej, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie każdoczesnemu gestorowi sieci, o których mowa w punkcie VIII.8A. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z przebudową, konserwacją oraz usuwaniem awarii tej sieci uzbrojenia terenu.

Jednocześnie wskazuję, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Na wstępie, z uwagi na zaistniałe zmiany obowiązujących przepisów należy wskazać, że wniosek o wydanie zaskarżonej decyzji wpłynął do organu I instancji 28.11.2019 r., natomiast decyzja PMP wydana została 25.02.2020 r. w oparciu o następujące podstawy prawne:

- ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 311, przy czym zawartość wniosku oceniano wg. specustawy w brzmieniu obowiązującym do 18.09.2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1363),
- ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym do 18.09.2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1333), zwaną dalej: Pr. bud.,
- ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (w brzmieniu obowiązującym do 18.09.2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 470 ze zm.), zwaną dalej: u.d.p.,
- rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (w brzmieniu obowiązującym do 20.09.2022 r.: Dz.U. z 2016 r. poz. 124), zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie WT,
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (w brzmieniu obowiązującym do 18.09.2020 r.: Dz.U. z 2018 r. poz. 1935) - zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie Pb.

W tym miejscu należy wskazać, że 13.09.2019 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie WT, zwane dalej: rozporządzeniem zmieniającym. Zgodnie z § 2 rozporządzenia zmieniającego do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego zostało wszczęte postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na projekt, wykonawstwo lub projekt i wykonawstwo, stosuje się przepisy rozporządzenia w sprawie WT, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem § 3 pkt 3, § 5-8, § 8a ust. 2, § 9 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2, ust. 3

pkt 1 i ust. 4, § 140 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 7-9 rozporządzenia w sprawie WT, które stosuje się w brzmieniu nadanym rozporządzeniem zmieniającym. Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że umowa na projekt przedmiotowej inwestycji została podpisana przed wejściem w życie rozporządzenia zmieniającego.

Wskazać również należy, że 19.09.2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 471), zwana dalej: ustawą nowelizującą. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie w sprawie Pb. Jednakże, zgodnie z art. 25 ustawy nowelizującej, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy Pr. bud., w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie Pb.

W dniu 28.11.2019 r. do organu I instancji wpłynął wniosek pana Filipa Walczaka, działającego jako pełnomocnik zarządcy drogi na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez panią Justynę Litkę, Prezes Zarządu Poznańskich Inwestycji Miejskich Sp. z o.o., zwanej dalej: Spółką PIM, i pana Grzegorza Bubulę, Wiceprezesa Zarządu Spółki PIM, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą „Rozbudowa ulicy Kurlandzkiej na skrzyżowaniu z ulicą Wiatraczną i skrzyżowaniu z ulicą Bobrzańską wraz z przebudową wiaduktu nad drogą wojewódzką nr 433 (ul. B. Krzywoustego) w Poznaniu”. Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na interes społeczny i gospodarczy.

Organ I instancji pismem z 18.12.2019 r. wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku odnośnie zakresu inwestycji, wykazu działek oraz dostarczenia ostatecznej decyzji środowiskowej. Wniosek został uzupełniony i skorygowany pismem z 2.01.2020 r.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 278/18 z 28.11.2018 r., znak: DI-IV.8012.278.2018) i Prezydenta Miasta Poznania (pismo z 12.08.2019 r., znak: UA-IV.6724.1595.2019).

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii Prezydenta Miasta Poznania nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie

terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2025 r. poz. 418), zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączone do wniosku materiały zawierały nieścisłości i braki (wskazane w cytowanych w dalszej części niniejszej decyzji wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego), które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Miejskiego Konserwatora Zabytków z 4.12.2018 r. (znak: MKZ-VII.4125.198.2018);
- pismo Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 14.12.2018 r. (Nr 5900/18, znak: WszW.Poz.-WO-Zp.407.1255.2018);
- ostateczna decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z Poznaniu, zwanego dalej: RDOŚ w Poznaniu, z 15.11.2019 r. (znak: WOO-II.420.89.2019.JC.14) o środowiskowych uwarunkowaniach, zwana dalej: decyzją środowiskową, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga specustawy.

Na podstawie złożonego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 9.01.2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 23.12.2019 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Poznania od 13.01.2020 r. do 27.01.2020 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza”) 16.01.2020 r.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru

nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Do dnia wydania decyzji strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się z aktami sprawy ani nie wniosły uwag.

W dniu 25.02.2020 r. Prezydent Miasta Poznania wydał decyzję Nr 399/2020 (znak: UA-IV.6740.3081.2019), zwaną dalej: decyzją PMP, którą udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Poznania - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na rozbudowie ulicy Kurlandzkiej na skrzyżowaniu z ulicą Wiatraczną i skrzyżowaniu z ulicą Bobrzańską (drogi powiatowe) wraz z przebudową (rozbiórką i budową) wiaduktu nad drogą wojewódzką nr 433 (ul. Bolesława Krzywoustego) w Poznaniu. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję zarządcy drogi oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania od 26.02.2020 r. do 11.03.2020 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej 29.02.2020 r.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismem z 26.02.2020 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją PMP. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Zarówno właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, jak i pozostałe strony, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wydaniu decyzji PMP.

W aktach sprawy znajduje się także pismo z 6.04.2020 r. (znak: UA-IV.6740.3081.2019) przekazujące do Miejskiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej ostateczną decyzję PMP.

W tym miejscu należy jednak wskazać, że w analizowanej sprawie zaistniały szczególne okoliczności, na skutek których organ I instancji przedwcześnie i błędnie opatrzył decyzję PMP klauzulą ostateczności.

Po pierwsze należy więc przypomnieć, że przepis szczególny, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5). Przepis art. 11f ust. 3 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzję, mimo iż kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń (w trybie wskazanym w art. 49 k.p.a.). Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, iż po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie.

Dla rozpoczęcia biegu terminu doręczenia decyzji zgodnie z art. 49 k.p.a. miarodajny jest pierwszy dzień, w którym ogłoszenie zostało opublikowane w sposób określony w tym

przepisie lub przepisach szczególnych. W sytuacji zaś, gdy publiczne ogłoszenie obwieszczenia o wydaniu decyzji dokonywane jest w różnych miejscach i za pomocą różnych środków przekazu, należy ustalić, kiedy ukazało się po raz pierwszy ostatnie z obwieszczeń i ten dzień traktować jako dzień rozpoczęcia biegu terminu 14 dni (por. wyrok WSA w Poznaniu z 12.01.2017 r., sygn. akt II SA/Po 869/16; wyrok NSA z 1.12.2012 r., sygn. akt II OSK 1903/10; wyrok NSA z 15.06.2012 r., sygn. akt II OSK 847/12; wyrok NSA z 5.04.2011 r., sygn. akt II OSK 235/11).

Warto również przytoczyć fragment uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27.02.2017 r. (sygn. akt II OPS 2/16): „Nic nie wskazuje na to, by z zakresu tego sformułowania („pozostałe strony”) ustawodawca domyślnie postanowił wyłączyć właścicieli i użytkowników wieczystych. Wobec tego sposób konstrukcji przepisu art. 11f ust. 3 specustawy drogowej w odniesieniu do określenia podmiotów, w stosunku do których jest podejmowana czynność doręczenia decyzji, wskazuje na to, że w stosunku do dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych organ powinien początek biegu terminu do wniesienia odwołania wyznaczyć na podstawie zasad wynikających z art. 49 k.p.a. (...) Oznacza to, że skutek prawnoprocesowy w postaci przyjęcia wynikającego z art. 49 k.p.a. domniemania, że po upływie terminu czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia nastąpiło doręczenie decyzji stronom, którym decyzja nie została doręczona na piśmie, znajduje zastosowanie względem wszystkich stron, z wyjątkiem wnioskodawcy, a zatem również względem dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych”.

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu. Wskazany przepis w żaden sposób nie nadaje jednak tejże czynności znaczenia równoważnego doręczeniu decyzji.

Należy jednak zwrócić uwagę, że w analizowanej sprawie doszło do zbiegu dwóch ustaw o szczególnym i wyjątkowym charakterze.

Pierwszą z nich jest specustawa, zawierająca szereg rozwiązań mających służyć przyspieszeniu i usprawnieniu procesu wydawania decyzji dotyczących budowy dróg publicznych - w tym przytoczone wyżej przepisy dotyczące sposobu zawiadamiania stron o wydaniu decyzji.

Drugą wyjątkową ustawą była ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374), zwana dalej: ustawą covidową.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że ustawa covidowa weszła w życie 8.03.2020 r. Następnie 31.03.2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 568 ze zm.), która w art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art. 15zżs ust. 1 pkt 6 stanowiła, że bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu

na okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, natomiast w zakresie dodawanego art. 15zsz ust. 10 pkt 1 stanowiła, że przepisów o beczynności organów oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezafatwieniu sprawy w terminie nie stosuje się.

Od 14.03.2020 r. na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (por. § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego oraz § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego), a od 20.03.2020 r. na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obowiązywał stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (por. § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii).

Biorąc pod uwagę najpóźniejszą datę publikacji obwieszczenia o wydaniu decyzji PMP, a więc publikację w prasie lokalnej 29.02.2020 r. należy uznać, że doręczenie decyzji stronom, którym decyzja nie została doręczona na piśmie, nastąpiło 14.03.2020 r. Dniem rozpoczęcia biegu czternastodniowego terminu na wniesienie odwołania był więc 15.03.2020 r., jednak dzień ten przypadał już w okresie stanu epidemii i w okresie obowiązywania dodanego do ustawy covidowej art. 15zsz ust. 1 pkt 6, a więc w okresie, w którym bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych był wstrzymany.

W dniu 16.05.2020 r. weszła natomiast w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. poz. 875), zwana dalej: ustawą z 14 maja 2020 r. Z dniem jej wejścia w życie przestały obowiązywać przepisy art. 15zsz i art. 15zsz ustawy covidowej. Terminy, których bieg nie rozpoczął się z uwagi na przepis art. 15zsz ustawy covidowej rozpoczynały bieg po upływie 7 dni od ww. daty uchylecia, a więc od 24.05.2020 r. To samo dotyczy podjęcia biegu terminów zawieszonych na podstawie art. 15zsz ustawy covidowej (por. art. 68 ust. 1, 2, 6 i 7 ustawy z 14 maja 2020 r.).

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na uchwałę 3 sędziów Sądu Najwyższego z 9.12.2021 r. (sygn. akt III CZP 103/20), która rozwiewa wątpliwości interpretacyjne dotyczące terminów procesowych związanych z pandemią Covid-19. Uchwała ta wyjaśnia, że artykuł 68 ust. 6 ustawy z 14 maja 2020 r., przewidujący rozpoczęcie biegu terminów po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, odnosi się do terminów, które nie rozpoczęły biegu na podstawie art. 15zsz ustawy covidowej, a nie do terminów, które zgodnie z zasadami ogólnymi rozpoczynają bieg po uchyleciu tego przepisu.

Reasumując powyższe należy więc stwierdzić, że dla stron, które o wydaniu decyzji PMP zawiadomione zostały w drodze publicznego obwieszczenia, termin do złożenia odwołania wynikający z art. 129 § 2 k.p.a. rozpoczynał się od 24.05.2020 r. Termin na wniesienie odwołania upływałby więc z dniem 7.06.2020 r., a ponieważ w tym dniu przypadała niedziela, więc ostatecznie ww. termin upłynął z dniem 8.06.2020 r. (poniedziałek).

Odnosząc się do znajdującego się w aktach sprawy pisma z 6.04.2020 r. przekazującego „ostateczną” decyzję PMP należy więc wskazać, że nadanie klauzuli nie może prowadzić samoistnie do ustatecznienia się decyzji w sytuacji, gdy brak do tego podstaw prawnych. Wadliwe nadanie klauzuli stwierdzającej ostateczność decyzji nie jest objęte zasadą trwałości decyzji administracyjnej (art. 16 k.p.a.), a czynność taka rodzi jedynie domniemanie, że decyzja administracyjna jest ostateczna. Domniemanie to może jednak zostać obalone.

Data uzyskania cechy ostateczności przez decyzję jest zależna od daty doręczenia decyzji stronie, dlatego decyzja może stać się ostateczna w różnych datach dla poszczególnych stron postępowania. W takiej sytuacji data wskazywana w klauzuli stwierdzającej ostateczność winna być określana w oparciu o datę najpóźniejszą, liczoną od ostatniego doręczenia decyzji stronie.

Podkreślenia wymaga, że klauzula ostateczności stanowi czynność materialno-techniczną jedynie potwierdzającą ostateczność decyzji administracyjnej i nie jest elementem formalnym decyzji administracyjnej, przewidzianym w art. 107 k.p.a. Decyzja staje się ostateczna z mocy prawa z chwilą bądź to upływu terminu do wniesienia odwołania, bądź utrzymania w mocy zaskarżonej decyzji przez organ odwoławczy, tak więc nie jest możliwe przesunięcie terminu uzyskania tego atrybutu czynnością materialno-techniczną polegającą na opatrzeniu decyzji pieczęcią poświadczającą, że decyzja jest ostateczna.

Reasumując, decyzja PMP nie była ostateczna w chwili wpływu do Urzędu Miasta Poznania odwołań, o których mowa poniżej.

Pismem z 28.04.2020 r. (wpływ do UM Poznania: 30.04.2020 r.) odwołanie od decyzji PMP złożyli: XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX.

Odwołujący wnieśli o wstrzymanie wykonania decyzji PMP twierdząc, że realizacja inwestycji grozi powstaniem nieodwracalnych szkód. W dalszej części pisma Odwołujący wyrazili swoją ogólną opinię odnośnie stosunku władz Miasta do obywatela, działań w kierunku zmniejszenia hałasu drogowego, organizacji ruchu drogowego, zaniedbań planistycznych i inwestycyjnych, gospodarowania funduszami i inwestycji drogowych na terenie miasta. Odwołanie nie zawierało konkretnych zarzutów odnośnie decyzji PMP.

Pismem z 29.04.2020 r. (wpływu do UM Poznania: 4.05.2020 r.) odwołanie od decyzji PMP złożyli: XXXX XXXX i XXXX XXXX. Odwołanie zawierało również ewentualny wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji na podstawie art. 135 k.p.a., a na wypadek uznania, że decyzja jest ostateczna - ewentualny wniosek o wznowienie postępowania i wstrzymanie decyzji na podstawie art. 152 k.p.a.

Odwołujący skrytykowali zaplanowaną wycinkę roślinności oddzielającej ich nieruchomości od ulicy i zastąpienie jej ekranami akustycznymi bez konsultacji z mieszkańcami i zarzucili, że wiele drzew znajdujących się na tym terenie nie zostało ujętych w zestawieniu i nie zostały

Odwołujący zarzucili, że zostali pozbawieni możliwości obrony swych praw, nie zostali zawiadomieni o wszczęciu postępowania, nie mieli możliwości zapoznania się z aktami sprawy, decyzja nie została im doręczona i nie zostali o niej skutecznie powiadomieni (w tym nie dokonano obwieszczenia w miejscu inwestycji) i nie upłynął termin do wniesienia odwołania.

Dodatkowo Odwołujący podnieśli, że organowi nie były znane okoliczności związane z ochroną gatunków chronionych w obszarze inwestycji, nie zbadano w jaki sposób usunięcie roślinności wpłynie na zwiększenie hałasu i wzrost zanieczyszczenia, a o wydanie decyzji wnosił ten sam podmiot, który ją wydał.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z tym ww. odwołania wraz z aktami sprawy zostały przekazane przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 12.05.2020 r. (wpływ: 15.05.2020 r.).

Ww. odwołania zostały uzupełnione kolejnymi pismami.

- XXXX XXXX,
- XXXX XXXX, XXXX XXXX,
- XXXX XXXX, XXXX XXXX,
- XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX
XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX- XXXX XXXX, XXXX
XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX,
XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX
XXXX.

Zdaniem Odwołujących analiza karty informacyjnej przedsięwzięcia świadczy o tym, że organ nie miał wiedzy o istniejących okolicznościach sprawy, a wręcz został wprowadzony w błąd, co wynika ze sprzeczności z zawartego w niej opisu ze stanem faktycznym. Odwołujący podnieśli, że treść uzasadnienia decyzji PMP nie zawiera ustaleń świadczących o podjęciu kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz zachowania właściwej proporcji pomiędzy realizacją celu publicznego a zakresem ograniczenia słusznego interesu jednostkowego w kontekście wycinki drzew i lokalizacji ekranów akustycznych.

14/72

na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności faktycznych. Odwołujący zarzucili, że organ wydający decyzję nie przeanalizował celowości postawienia ekranów akustycznych w taki sposób, że jednocześnie wywołuje to konieczność wycinki drzew i krzewów oddzielających nieruchomość od drogi, jak również nie rozważył możliwości przesunięcia ekranu w kierunku drogi oraz odsunięcia drogi od domów celem zachowania roślinności, lub ewentualnie ograniczenie ścieżki rowerowej.

Odwołujących podnieśli także, że w miejscu planowanej inwestycji występuje nie uwzględniony na mapie zabytek - elementy fortyfikacji z XIX lub początku XX wieku, które kolidują z zaplanowanym rondem.

Odwołujący wskazali na sprzeczność z zapisami uchwały Rady Miasta Poznania nr LXXIV/779/2005 z dnia 5 lipca 2005 r., pomimo że formalne odwołanie się do tej uchwały znajduje się w aktach sprawy, bowiem nie wskazano, w jaki sposób inwestycja ma łączyć się ze wskazaną uchwałą i realizacją III Ramy, pomimo, że jest to akt nadal obowiązujący, a cytowany plan dotyczy m.in. rejonu ulicy Szwedzkiej i Kurlandzkiej.

Odnosnie zawartości projektu budowlanego Odwołujący wskazali na kwestię aktualności zawartych w nim uzgodnień oraz zarzucili, że nie zbadano warunków gruntowych i wpływu drgań na ewentualne uszkodzenie/pęknięcia budynków mieszkalnych.

Odwołujący ponownie podnieśli sprawę ograniczenia dostępności do projektowanego chodnika poprzez wyłączenie istniejącego przejścia do drogi, co ograniczy mieszkańcom możliwość korzystania z wyjść od strony ulicy.

Odwołujący zarzucili także, że nie zbadano kwestii związanych z zanieczyszczeniami świetlnymi, w szczególności w kontekście ewentualnego zabrudzenia ekranów, wpływu zanieczyszczeń na zabrudzenia, kwestii dostępności ekranów dla potrzeb późniejszego oczyszczania/serwisowania oraz nie zbadano wpływu zmian nocnego zanieczyszczenia świetlnego dodatniego w związku z planowanym usunięciem zieleni i postawieniem ekranów oraz dodatkowego nocnego oświetlenia sztucznego planowanego ronda.

Kolejnym zarzutem był brak odniesienia do wymagań zawartych w § 13 oraz § 60 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r., dotyczących przesłaniania i nasłonecznienia budynków. Zdaniem Odwołujących inwestor winien przedłożyć właściwie sporządzoną analizę przesłaniania i nasłonecznienia.

Niezależnie od powyższego Odwołujący wyrazili wątpliwości co do umocowania pana Filipa Walczaka w sprawie m.in. z uwagi na fakt, że działając w imieniu Miasta Poznania, jednocześnie składał wniosek do Miasta Poznania.

Ponadto Odwołujący podnieśli szereg zarzutów odnoszących się do postępowania zakończonego wydaniem decyzji środowiskowej, takich jak udział stron w tym postępowaniu, kwestia uwzględnienia konfliktu społecznego - sprzeciwu mieszkańców wobec wycinki drzew, kwestia przeanalizowania alternatywnych wariantów lokalizacji inwestycji i jej elementów, kwestia zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia (prawidłowość inwentaryzacji drzew, informacje o występowaniu chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie, prawidłowość analizy akustycznej, pomiaru ruchu itp.), a także zarzutów dotyczących ewentualnych uciążliwości w trakcie robót

Ww. pisma z 10.05.2020 r. zostały przekazane Wojewodzie przez Prezydenta Miasta Poznania pismami z: 18.05.2020 r. i 19.05.2020 r. (daty wpływu : 20.05.2020 r. i 22.05.2020 r.).

Po wstępnej analizie wniesionych odwołań i stwierdzeniu, że osoby wnoszące odwołanie nie figurują w znajdującym się w aktach sprawy wykazie właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją PMP oraz w wypisach z rejestru gruntów, organ II instancji pismem z 29.05.2020 r. wezwał odwołujących do uzupełnienia odwołania o dowody poświadczające prawo (własności, użytkowania wieczystego, inne ograniczone prawo rzeczowe) do nieruchomości objętej decyzją PMP lub udowadniające zaistnienie po ich stronie interesu prawnego, który został naruszony przez zaskarżoną decyzję.

Odpowiedzi na wezwanie z 29.05.2020 r. udzielili:

- 16/72

- XXXX XXXX - pismem z 5.06.2020 r. (wpływ: 15.06.2020 r.) poinformował, że reprezentuje zonę, która widnieje w księgach wieczystych. Do pisma załączone zostało stosowne upoważnienie podpisane przez XXXX XXXX. Pismo nie zawierało jednak oznaczenia geodezyjnego nieruchomości, w związku z czym organ II instancji pismem z 22.06.2020 r. ponownie wezwał Odwołującego do uzupełnienia odwołania o dowody poświadczające zaistnienie po jego stronie interesu prawnego. Odwołujący nie udzielił odpowiedzi na wezwanie;
- XXXX XXXX i XXXX XXXX - pismem z 19.06.2020 r. (wpływ: 19.06.2020 r.) powołali się m.in. na prawo dożywotniego zajmowania parteru domu przy ul. XXXX, kwestię użytkowania wejścia od strony ogrodu, które wskutek budowy ekranu akustycznego w ramach realizacji inwestycji drogowej ma zostać zamknięte oraz interes związany z art. 144 k.c. (immisje w postaci hałasu, zanieczyszczeń powietrza i świetlnych, zamknięcie przejścia). Do pisma załączono kopię postanowienia RDOŚ w Poznaniu z 4.06.2020 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.7) o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją środowiskową, a także kopię opinii akustycznej i opinii dendrologicznej dot. ww. inwestycji.

8.06.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego (ePUAP-UPP43102776) wpłynęła kopia zbiorczego pisma z 7.06.2020 r., podpisanego przez następujące osoby: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX (osoba, której podpis nie widniał pod żadnym z odwołań), XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX. Ww. dokument elektroniczny nie został opatrzony podpisami spełniającymi wymagania wskazane w art. 63 § 3a k.p.a., a także nie zawierał ani wskazania indywidualnych interesów prawnych poszczególnych Odwołujących, ani oznaczeń geodezyjnych nieruchomości, których dotyczy odwołanie.

Pismem z 22.06.2020 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił organ I instancji, Inwestora oraz osoby wnoszące odwołanie i/lub uzupełnienie odwołania o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym, wskazując nowy termin załatwienia sprawy do 14.09.2020 r. z powodu oczekiwania na udzielenie przez Odwołujących odpowiedzi na wezwanie z 29.05.2020 r., jak również z powodu przekazania kompletu akt sprawy do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu.

W dniu 30.06.2020 r. do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wpłynęły następujące dokumenty:

- 1) Oryginał pisma z 7.06.2020 r. z własnoręcznymi podpisami Odwołujących.
- 2) Pismo z 29.06.2020 r., którym odpowiedzi na wezwanie udzielił XXXX XXXX, przekazując dokument potwierdzający prawo własności do działki nr ewid. XXXX ark. 28 obr. Żegrze.
- 3) Zbiorcze pismo z 29.06.2020 r., podpisane przez następujące osoby: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX. Pod pismem podpisały się również osoby, które nie udzieliły odpowiedzi na wezwanie z 29.05.2020 r. i do których w związku z tym nie było kierowane wezwanie z 22.06.2020 r.: XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX. Odwołujący powołali się na szereg przepisów Kodeksu cywilnego oraz wskazanie przez inwestora, że „zakres oddziaływania inwestycji jest trudny do przewidzenia”, jednak pismo z 29.06.2020 r. nadal nie zawierało jednoznacznego wskazania nieruchomości, z którymi powiązane miałyby być interesy prawne Odwołujących. Sygnatariusze pisma wskazali, że „dokumenty dotyczące naszych działek wynikają z akt postępowania, oraz z powszechnie dostępnego rejestru ksiąg wieczystych (...)” oraz wskazali numery 12 ksiąg wieczystych (przy czym należy zauważyć, że odwołujący nie przekazali odpisów wymienionych ksiąg wieczystych, a księgi wieczyste dostępne w internecie mogą być wykorzystywane jedynie pomocniczo i nie stanowią dokumentów mogących służyć jako podstawa ustalania przymiotu strony w postępowaniu administracyjnym; ponadto po sprawdzeniu treści ksiąg wieczystych wskazanych przez Odwołujących (na podstawie ekw.ms.gov.pl) organ II instancji stwierdził, że w części z nich jako właściciele nieruchomości figurują osoby, których podpisy nie widnieją pod żadnym z pism wnoszonych przez Odwołujących. Do pisma załączono również inwentaryzację ornitologiczną, opinię akustyczną oraz opinię dendrologiczną, dotyczące spornego terenu.

W dniu 1.07.2020 r. do WUW wpłynęło pismo XXXX XXXX z 29.06.2020 r. o treści stanowiącej powtórzenie wyżej cytowanego pisma zbiorowego i dodanym kolejnym numerem księgi wieczystej.

Po przeanalizowaniu wszystkich zgromadzonych dokumentów organ II instancji stwierdził, że większość Odwołujących nie wykazała w sposób jednoznaczny istnienia po swojej stronie interesu prawnego w sprawie lub nie udzieliła żadnej odpowiedzi, w związku z czym pismem z 14.08.2020 r. zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o wyjaśnienie, czy osoby wnoszące odwołanie były stronami postępowania zakończonego wydaniem decyzji środowiskowej lub stronami postępowania wznowionego postanowieniem RDOŚ w Poznaniu z 4.06.2020 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.7), zwanego dalej: postanowieniem wznowieniowym.

Pismem z 11.09.2020 r. organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 22.06.2020 r. z uwagi na oczekiwanie na udzielenie informacji przez RDOŚ w Poznaniu. Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 14.12.2020 r.

RDOŚ w Poznaniu pismem z 8.09.2020 r. (znak: WOP.070.85.2020.AG) potwierdził status stron w przypadku czterech osób: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX i XXXX XXXX oraz wyjaśnił,

że XXXX XXXX nie miał statusu strony w prowadzonym przez RDOŚ w Poznaniu postępowaniu, a w stosunku do pozostałych osób trwa proces ustalania przymiotu strony.

Dopiero po uzyskaniu potwierdzenia, że co najmniej jedna osoba podpisana pod odwołaniem posiada przymiot strony (z uwagi na status strony w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji środowiskowej), organ II instancji mógł przystąpić do merytorycznej oceny zaskarżonej decyzji.

Po wstępnym zbadaniu akt sprawy Wojewoda Wielkopolski stwierdził, iż są one niekompletne, w związku z czym pismem z 21.09.2020 r. wezwał organ I instancji do ich uzupełnienia o dowody opublikowania obwieszczenia o wszczęciu postępowania oraz obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń UM Poznania (z datami publikacji) opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie.

Pismem z 21.09.2020 r. organ II instancji wezwał panią Justynę Litkę, Prezes Zarządu Spółki PIM i pana Marcina Gołka, Wiceprezesa Zarządu Spółki PIM, do wskazania osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i ewentualnego dostarczenia pełnomocnictwa jednoznacznie umocowującego tę osobę do reprezentowania Prezydenta Miasta Poznania w sprawie.

Prezydent Miasta Poznania uzupełnił brakujące akta pismem z 28.09.2020 r. (wpływ: 1.10.2020 r.).

W dniu 15.10.2020 r. do WUW wpłynęło postanowienie RDOŚ w Poznaniu z 15.10.2020 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.22) o wstrzymaniu wykonania decyzji środowiskowej. Następnie 29.10.2020 r. organ II instancji otrzymał pismo przekazujące zażalenie na ww. postanowienie RDOŚ w Poznaniu do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, zwanego dalej: GDOŚ. W tym miejscu wypada od razu wskazać, że postanowienie z 15.10.2020 r. zostało uchylone postanowieniem GDOŚ z 8.01.2021 r. (znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.92.2020.aka.3).

W dniu 2.11.2020 r. do WUW wpłynęło pismo XXXX XXXX z 26.10.2020 r. o przekazaniu informacji do mediów, oraz pismo z 29.10.2020 r. zawierające wniosek o pilne rozpoznanie wniosku o wstrzymanie decyzji PMP.

Organ II instancji pismem z 5.11.2020 r. udzielił odpowiedzi na pismo z 29.10.2020 r. informując, że w sprawie nadal prowadzone jest postępowanie wyjaśniające, w związku z czym w chwili obecnej organ II instancji nie widzi możliwości podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 5.11.2020 r. wezwał panią Justynę Litkę i pana Marcina Gołka do:

- 1) Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Odwołujących oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

- 2) Wyjaśnienia nieuwzględnienia ul. Ślężańskiej (prawdopodobnie omyłkowo opisanej jako ul. Piłsudskiego) w analizie powiązania drogi z innymi drogami publicznymi załączonej do wniosku o wydanie decyzji.
- 3) Uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zwanej dalej: decyzją ZRID, o określenie terminu odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń zgodnie z art. 16 ust. 2 specustawy.
- 4) Wyjaśnienia, czy określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu (wskazane we wniosku jako załącznik nr 6) stanowiło odrębny załącznik.
- 5) W jaki sposób zapewniony będzie dostęp do drogi publicznej dla działek o nr. ewid.: 3/15 (3/8), 4/6 (4/3), 5/4 (5/1), 6/4 (6/1) ark. 30 obr. 0006 Żegrze, ulegających podziałowi (w nawiasach podano numer działek przed podziałem).
- 6) W odniesieniu do wykazu nieruchomości objętych wnioskiem o wyjaśnienie:
 - 6.1) Braku objęcia działki o nr. ewid. 3/13 obowiązkiem budowy tymczasowych obiektów budowlanych z uwagi na wykonanie tymczasowego rurociągu gazu,
 - 6.2) Czy przebudowywana sieć elektroenergetyczna na działkach o nr. ewid. 3/7 i 4/2 stanowi całość techniczno-użytkową z drogą.
- 7) Wyjaśnienia uzyskania decyzji środowiskowej na rzecz Miasta Poznań, podczas gdy zarządcą drogi jest Prezydent Miasta Poznania.
- 8) Wyjaśnienie braków i nieścisłości w projekcie budowlanym.

Kolejne wnioski o pilne rozpoznanie wniosku o wstrzymanie decyzji PMP złożyli:

- XXXX XXXX - pismem z 12.11.2020 r. (wpływ: 13.11.2020 r.),
- XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX oraz 3 inne osoby, których z uwagi na nieczytelny podpis nie było można zidentyfikować - pismem z 6.11.2020 r. (wpływ: 17.11.2020 r.).

Organ II instancji udzielił odpowiedzi na powyższe podania pismami z 1.12.2020 r., szczegółowo wyjaśniając przebieg i podstawy prawne prowadzonego postępowania oraz informując o aktualnym stanie sprawy.

Działając z upoważnienia pełnomocników zarządcy drogi - pana Grzegorza Bubuli i pana Marcina Gołka, pan Filip Walczak, zwany dalej Pełnomocnikiem zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwania z 21.09.2020 r. i z 5.11.2020 r., pismem z 4.12.2020 r. (wpływ: 8.12.2020 r.) przekazując stosowne pełnomocnictwa oraz wyjaśniając, co następuje:

Ad. 1)

Ustosunkowując się do uwag wniesionych przez Odwołujących Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił bardzo szczegółowych wyjaśnień odnośnie okoliczności i opracowań branych pod uwagę w procesie projektowym, tj. opinii akustycznej, pomiarów i prognoz ruchu, mapy akustycznej miasta Poznania, modelu akustycznego oraz innych czynników branych pod uwagę podczas opracowywania karty informacyjnej przedsięwzięcia na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej. Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił również zagadnienia redukcji hałasu poprzez zaprojektowane ekrany akustyczne i cichą nawierzchnię oraz odniósł się do uwag dotyczących decyzji środowiskowej.

Oдноśnie poruszanej przez Odwołujących kwestii możliwości wariantowania/zmiany rozwiązań projektowych Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że - z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia w konkretnym układzie sieci drogowej - odsunięcie jezdni od zabudowy na taką odległość, aby zminimalizować niekorzystny wpływ na klimat akustyczny, jest niemożliwe z uwagi na konieczność zapewnienia właściwego połączenia geometrycznego z istniejącą siecią drogową na styku z istniejącym układem drogowym. Pełnomocnik zarządcy drogi podkreślił, że projektowana jezdnia na skrzyżowaniu Kurlandzka - Bobrzańska w żadnym miejscu nie jest położona bliżej niż jezdnia istniejąca, i w wielu miejscach jest ona odsunięta o kilka metrów w stosunku do istniejącego położenia. Zastosowanie pasów zieleni izolacyjnej wymagałoby natomiast wykonania nowych nasadzeń w kilkumetrowym pasie drogowym, co miałoby bezpośredni wpływ na przesunięcia całego układu drogowego (jezdni, chodników i dróg dla rowerów), co jest niemożliwe z uwagi na ukształtowanie istniejącej sieci drogowej w tym obszarze. Wobec tego przyjęto, że najkorzystniej będzie zastosować sprawdzone i powszechnie stosowane metody redukcji hałasu w postaci cichej nawierzchni i ekranów akustycznych.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że opracowanie wykonane zostało w oparciu o najbardziej wiarygodne pomiary ruchu oraz powszechnie stosowaną metodę prognozowania. Prędkość pojazdów na dojazdach do rond ograniczona została oznakowaniem (do 40 km/h) i obowiązuje również w porze nocnej. Charakterystyczną cechą skrzyżowań typu rondo jest fakt, że zapewniają one najbardziej płynne prowadzenie ruchu, a więc i najkorzystniejsze warunki dla klimatu akustycznego.

Reasumując, Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że w obliczeniach akustycznych uwzględniono ruch pojazdów w porze nocnej i dziennej, wartości przyjęto z prognozy ruchu. Obliczenia wykonano zgodnie z obowiązującą metodyką, a model akustyczny został przyjęty z uwzględnieniem wszystkich istotnych parametrów. Wyniki zostały przedstawione na rysunkach odzwierciedlających rzeczywiste położenie dróg jak i zabudowy w formie powszechnie stosowanej dla tego typu opracowań i nie były kwestionowane przez RDOŚ w Poznaniu na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wydruki pochodzą z programu akustycznego, w którym wykonano obliczenia, przedstawiają zarówno lokalizację inwestycji, ekranów, terenów wymagających ochrony akustycznej, jak i rozkład izofon. Przyjęto uśrednioną wartość redukcji hałasu dla nawierzchni SMA8 na poziomie 4 dB i jest to ogólnie przyjęta wartość redukcji hałasu. Wskazano izolacyjność ekranów na poziomie R_w min. 33 dB. W analizie skumulowanego oddziaływania uwzględniono wszystkie drogi, które mają istotny wpływ na przedsięwzięcie. Ewentualna budowa ekranów akustycznych na dalszych odcinkach dróg - poza obszarem opracowania - będzie mogła być sukcesywnie realizowana przy przebudowie/rozbudowie układu komunikacyjnego.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że zarzuty formułowane przez mieszkańców w szczególności pod adresem opracowania akustycznego są całkowicie pozbawione podstaw faktycznych czy prawnych. Podobnie wygląda to w odniesieniu do rzekomo wadliwych założeń dotyczących badania powietrza, czy innych wskazanych zastrzeżeń.

Odnośnie inwentaryzacji zieleni Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że została wykonana w styczniu 2017 r. przez osobę posiadającą wymagane wykształcenie i doświadczenie. Rozbieżności w wynikach pomiarów średnic drzew wynikają z corocznego przyrostu drzew. Na obszarze inwestycji w okresie prowadzenia wizji terenowych i inwentaryzacji przyrodniczych nie stwierdzono występowania gatunków chronionych. Zgodnie z postanowieniami decyzji środowiskowej, usunięcie drzew i krzewów będzie możliwe do wykonania poza okresem lęgowym ptaków. W konsekwencji nie ma zagrożenia, że w trakcie realizacji inwestycji ewentualne siedliska gatunków chronionych zostaną zniszczone. Ponadto Zamawiający wraz z odpowiednim personelem bezpośrednio przed planowaną wycinką oceni czy na przedmiotowym terenie występują gatunki chronione. Kartę informacyjną przedsięwzięcia („KIP”) przygotowały osoby posiadające niezbędne wykształcenie i doświadczenie. Ochrona akustyczna powinna zostać wykonana zgodnie z warunkami nałożonymi poprzez decyzję środowiskową. Zamawiający działa w oparciu o wydane decyzje administracyjne, a dokumentacja projektowa została wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Odnośnie znajdującego się obok wiaduktu w ciągu ul. Kurlandzkiej bunkra wpisanego do rejestru zabytków, Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że Miejski Konserwator Zabytków wydał pozytywną opinię na temat planowanego prowadzenia inwestycji i jej zakresu.

W podsumowaniu przedstawionych wyjaśnień Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził jednoznacznie, że przyjęte rozwiązania projektowe są optymalne dla spełnienia założeń przedsięwzięcia polegającego na zapewnieniu nowoczesnego, bezpiecznego dla wszystkich uczestników ruchu połączenia pomiędzy ul. Wiatraczną i Bobrzańską, przy jednoczesnym ograniczeniu oddziaływania projektowanych elementów zagospodarowania terenu na tereny przyległe.

Przy geometrycznym trasowaniu elementów zagospodarowania pasa drogowego zwrócono szczególną uwagę na strukturę własnościową gruntów. Dołożono starań aby ww. elementy zagospodarowania w jak największym zakresie zlokalizowane były w istniejącym pasie drogowym. Ewentualne zajęcia terenów przyległych związane z niezbędnym poszerzeniem pasa drogowego prowadzono w sposób nie wymagający ingerencji w działki stanowiące własność prywatną, które są obecnie zabudowane.

Przedsięwzięcie budowlane tworzy spójną całość funkcjonalno-użytkową, a projektowane elementy układu drogowego oraz zieleni (nowe nasadzenia drzew i krzewów) wpłyną korzystnie na walory estetyczne tego elementu przestrzeni publicznej. Realizacja inwestycji wpłynie ponadto na znaczną poprawę bezpieczeństwa dla wszystkich uczestników ruchu poprzez zapewnienie oddzielnych, czytelnych ciągów komunikacyjnych (w tym dróg rowerowych) oraz zastosowanie rozwiązań wymuszających spowolnienie ruchu samochodowego. Przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności i dostępności terenów przyległych do drogi.

Zaprojektowane ekrany akustyczne usytuowano tak, aby:

- nie miały niekorzystnego wpływu na czytelność układu drogowego, w szczególności pod względem wzajemnej widoczności poszczególnych uczestników ruchu, tj. kierujących

pojazdami, rowerzystów i pieszych. Bardzo istotną kwestią jest unikanie przeszkód np. w miejscach, gdzie przecinają się potoki ruchu różnych grup użytkowników. Ewentualne przesunięcie ekranów, np. w pas pomiędzy chodnik i drogę dla rowerów, w sposób istotny pogorszyłoby warunki bezpieczeństwa z uwagi na widoczność;

- ich lokalizacja nie ograniczała w przyszłości możliwości ewentualnej przebudowy układu drogowego oraz istniejących sieci uzbrojenia terenu. Z tego względu ich lokalizacja została przyjęta przy krawędzi pasa drogowego jako rozwiązanie najkorzystniejsze;
- ich forma w jak najmniejszym stopniu niekorzystnie wpływała na otaczające zagospodarowanie, w tym odbiór pod względem estetyczno-wizualnym zarówno przez mieszkańców przyległych posesji, jak również przez wszystkich uczestników ruchu w tym obszarze. W tym celu zaprojektowano ekrany z materiałów przeziernych, a ich usytuowanie przy krawędzi pasa drogowego jest optymalne z uwagi na fakt, że rozdziela tereny o różnej funkcji: związane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz terenami obsługi komunikacyjnej i nie ingeruje istotnie w żadne z nich.

Odnosząc się do faktycznych powodów usunięcia drzew i krzewów Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował, że duża ich część została zaplanowana do usunięcia nie ze względu na fakt zaprojektowania ekranu akustycznego, a z uwagi na ich kolizję z projektowanym zagospodarowaniem związanym z drogą. Ponadto większość drzew, które są przeznaczone do wycinki w rejonie spornych posesji, zostało posadzonych w sposób niezorganizowany i stanowią one element samowolnej ingerencji osób nieuprawnionych w teren pasa drogowego. Osoby te wytworzyły w obszarze pasa drogowego element trudnej do utrzymania zieleni, np. z uwagi na jej rozrost w obszarze istniejącego chodnika, co powoduje istotne utrudnienia w jego prawidłowym użytkowaniu m.in. poprzez ograniczanie jego skrajni.

Lokalizacja ekranu przedstawiona w dokumentacji projektowej jest optymalna pod względem efektywności izolacyjnej jak i funkcjonalności całego pasa drogowego. Wymaga natomiast usunięcia części kolidujących drzew. Wszystkie drzewa znajdują się w istniejącym pasie drogowym. Zarządca drogi, mając na względzie konieczność zapewnienia optymalnych, bezpiecznych i zgodnych z przepisami prawa oraz wiedzą techniczną rozwiązań, podejmuje decyzje dotyczące rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych, obejmujące również konieczność usunięcia drzew i krzewów, które uniemożliwiają lub utrudniają wykonanie powyższych założeń. Przy ich podejmowaniu Zarządca drogi musi mieć na względzie aspekty dotyczące ogółu użytkowników dróg publicznych, a nie partykularne interesy osób będących właścicielami przyległych posesji, które w dodatku w sposób nieuprawniony dokonały ingerencji w tereny nie będące ich własnością, tj. w teren pasa drogowego ul. Bobrzańskiej i Kurlandzkiej.

Ad. 2)

Pełnomocnik zarządcy drogi potwierdził, że w analizie powiązania drogi z innymi drogami publicznymi wpisano omyłkowo ul. Piłsudskiego zamiast ul. Ślężańskiej.

Ad. 3)

Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował, że nie określając we wniosku innego terminu wydania nieruchomości niż określony w art. 16 ust. 2 specustawy potwierdza, że będzie on „nie krótszy niż 120 dni”, bowiem wniosek obejmuje działki niezbudowane, niezagospodarowane oraz nieużytkowane w żaden sposób przez ich właścicieli, więc termin 120 dni nie wprowadza dla nich żadnych dodatkowych ograniczeń bądź zobowiązań.

Ad. 4)

Pełnomocnik zarządcy drogi potwierdził, że określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu stanowiło odrębny załącznik do wniosku.

Ad. 5)

Oдноśnie kwestii dostępu działek do drogi publicznej Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że:

- działki nr 3/15 (3/8), 5/4 (5/1), 6/4 (6/1) obręb 0006 Żegrze ark. 30 mają zapewniony dostęp do drogi publicznej - nie występują przeszkody związane z przyszłą budową zjazdu a inwestycja drogowa nie wpływa w sposób istotny na kwestię dostępności do tych nieruchomości;
- dla działki nr 4/6 (4/3) arkusz 30 obręb 0006 prowadzona jest księga wieczysta xxxxxxxxxxxxxxxxx, w której nie ujawniono żadnych służebności. Działka ta tworzy jedną nieruchomość w znaczeniu wieczystoksięgowym z działką sąsiednią nr XXX ark. 30 obręb 06, i wraz z nią jest użytkowana. Działki te łączy nie tylko stan prawny (jedna KW, jeden właściciel) lecz są także użytkowane jako nierozłączna całość. Budynki posadowione są częściowo na działce nr XXX i XXX. Dostęp komunikacyjny do tej nieruchomości zapewniony jest przez działkę sąsiednią nr XXX ark. 13 obręb 07 dla której prowadzona jest KW xxxxxxxxxxxxxxxxx, która także stanowi własność Miasta Poznania. Dostępność komunikacyjna do ww. działek będzie odbywać się po realizacji inwestycji na zasadach dotychczasowych.

Ad. 6)

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że:

Ad. 6.1) Wykonanie tymczasowego rurociągu gazowego związane jest z technologią wykonywanych prac budowlanych na czas przejęcia właściwego odcinka sieci gazowej. Jest to obiekt tymczasowy związany tylko i wyłącznie z kwestiami technologicznymi dotyczącymi przełożenia istniejącego odcinka gazociągu i nie wpływa na zagospodarowanie terenu. Obiekt ten (jako m.in. technologiczny i tymczasowy) nie wymaga również uzyskania opinii zespołu uzgadniania dokumentacji projektowej.

Ad. 6.2) Przebudowywana sieć elektroenergetyczna na działce 3/7 i 4/2 nie stanowi całości techniczno-użytkowej z drogą lecz jej wykonanie jest ściśle powiązane z zakresem robót objętych rozbudową drogi publicznej. Zakres robót budowlanych związanych z przebudową przedmiotowych sieci jest zawarty w obszarze wskazanym jako niezbędny do przebudowy innych dróg publicznych.

Ad. 7)

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że wydanie decyzji środowiskowej na rzecz Miasta Poznań stanowi zapewne omyłkę pisarską RDOŚ w Poznaniu i poinformował o złożeniu wniosku o jej wydanie na rzecz Prezydenta Miasta Poznania.

Ad. 8)

Pełnomocnik zarządcy drogi potwierdził istnienie wskazanych w wezwaniu braków i nieścisłości w projekcie budowlanym oraz udzielił wyjaśnień w tym zakresie, a także poinformował o możliwości wprowadzenia korekt lub uzupełnienia zapisów w dokumentacji.

Pismem z 11.12.2020 r. Wojewoda Wielkopolski zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informacje odnośnie:

- 1) Stanu postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.
- 2) Wskazania czy osoby wymienione w wykazie załączonym do pisma z 14.08.2020 r. były stronami postępowania zakończonego wydaniem ostatecznej decyzji środowiskowej lub stronami postępowania wznowieniowego.
- 3) Sposobu rozpatrzenia zażalenia na postanowienie z 15.10.2020 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.22) o wstrzymaniu wykonania decyzji środowiskowej.

Po przeanalizowaniu wyjaśnień i dokumentów przekazanych przez Pełnomocnika zarządcy drogi pismem z 4.12.2020 r., Wojewoda Wielkopolski pismem z 14.12.2020 r. wezwał go o:

- 1) Skorygowaną analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi w związku z informacją zawartą w piśmie o omyłkowym opisanie ul. Ślężańskiej jako ul. Piłsudskiego.
- 2) Określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.
- 3) Skorygowany wykaz nieruchomości objętych wnioskiem oraz skorygowaną mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, w zakresie:
 - 3.1) Wskazania, że działka o nr. ewid. 3/13 objęta ma zostać obowiązkiem budowy tymczasowych obiektów budowlanych, zgodnie z art. 11f ust. 2 pkt 8 lit. b specustawy, z uwagi na wykonanie tymczasowego rurociągu gazowego, który został uwidoczniony na Planie sytuacyjnym w tomie VI - Branża gazowa.
 - 3.2) Wskazania, że działki o nr. ewid.: 3/7 i 4/2, mają zostać objęte obowiązkiem budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu z uwagi na wykonanie sieci elektroenergetycznej niestanowiącej całości techniczno-użytkowej z drogą zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w piśmie.
- 4) Przedłożenie decyzji środowiskowej, przeniesionej na rzecz Prezydenta Miasta Poznań, jako właściwego zarządcy drogi.
- 5) Dostarczenie skorygowanych i uzupełnionych elementów projektu budowlanego:

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 11.09.2020 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 12.03.2021 r.

RDOŚ w Poznaniu pismem z 18.01.2021 r. (znak: WOP.070.85.2020.AG, wpływ: 18.01.2021 r. i 25.01.2021 r., odpowiednio: ePUAP-UPP54546700 i ePUAP-UPP54972584) udzielił odpowiedzi na pismo z 11.12.2020 r. informując, że:

- ad. 1) Przedłożono skorygowany załącznik nr 2 do wniosku - analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi. Korekta polega na wpisaniu ulicy Ślężańskiej zamiast omyłkowo wpisanej nazwy ulicy Piłsudskiego. Skorygowano również wniosek o wydanie decyzji - w tabeli 11 teren niezbędny do przebudowy innych dróg publicznych w wierszu nr 5 wskazano jako właściwą ulicę Ślężańską.
- ad. 2) Przedłożono załącznik nr 6 do wniosku - określenie zmian w dotychczasowym zagospodarowaniu terenu.
- ad. 3) Przedłożono skorygowany wniosek oraz załącznik nr 1 do wniosku - mapa w skali 1:500 (arkusz 1 i 2) przedstawiający proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie.
Korekty wprowadzono również w części rysunkowej Projektu zagospodarowania terenu oraz w załączniku nr 6 do wniosku.
- ad. 4) Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował o złożeniu do RDOŚ w Poznaniu wniosku o przeniesienie decyzji środowiskowej na Prezydenta Miasta Poznania.
- ad. 5) Przedłożono skorygowane elementy projektu budowlanego.

Ponadto z uwagi na brak możliwości załatwienia sprawy określonej w pkt. 4 wezwania, tj. przedłożenie decyzji RDOŚ w Poznaniu przeniesionej na Prezydenta Miasta Poznania w wyznaczonym przez Wojewodę terminie, Pełnomocnik zarządcy drogi wniósł o jego przedłużenie do 20.02.2021 r.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.01.2021 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi do 20.02.2021 r.

W dniu 22.01.2021 r. z aktami sprawy zapoznała się strona postępowania - pan XXXX XXXX, który następnie pismem z 22.01.2021 r. (wpływ: 25.01.2021 r.) zwrócił się z prośbą o zweryfikowanie w trakcie postępowania odwoławczego możliwości choćby minimalnego odsunięcia planowanych ekranów akustycznych od okien. Odwołujący przedstawił proponowane przez siebie warianty przebiegu ekranu na załączonym rysunku.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.01.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez pana XXXX XXXX oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania Strony.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 15.02.2021 r. (wpływ: 17.02.2021 r.) wyjaśniając, że podczas prac projektowych, których jednym z czynników jest sytuacyjne rozmieszczenie wszystkich elementów inwestycji (w tym również ekranów akustycznych), zostały wzięte pod uwagę m.in. takie aspekty jak:

- wykorzystanie w maksymalnym stopniu dostępnych działek pasa drogowego będącego we władaniu Miasta Poznań, celem redukcji do minimum konieczności wykupów działek prywatnych (wszystkie elementy Inwestycji w przedmiotowym obszarze zlokalizowane są na działkach należących do Miasta Poznań);
- bezpieczeństwo ruchu wszystkich użytkowników Inwestycji, które wyklucza (z uwagi na brak widoczności) lokalizację ekranów, np. pomiędzy chodnikiem a ścieżką rowerową;

- lokalizacja ekranu zakłada utrzymanie jak największej przestrzeni przed ekranem, co ułatwia prowadzenie na tym obszarze prac utrzymaniowych, z jednoczesnym zminimalizowaniem obszaru za ekranem, który stanie się trudnym w utrzymaniu z uwagi na ograniczoną dostępność;
- uporządkowanie dziko rozwijających się roślinności zlokalizowanej w obszarze pasa drogowego (w tym krzaków i drzew);
- konieczność utrzymania dostępu do ekranów oraz zagrożenia dla konstrukcji ekranów oraz skrajni chodnika od rozrastających się krzewów i drzew;
- wymagana przestrzeń na bezkolizyjny rozwój zieleni;
- lokalizacja ekranu umożliwia dostęp przed ekranem do istniejących studzienek sieci branżowych (m.in. telekomunikacja, hydrant);
- trasa ekranu przebiega w możliwie maksymalnym odsunięciu od istniejącej podziemnej infrastruktury, w tym m.in. sieci gazowej i wodociągu;
- trasa ekranu umożliwia wykonanie na całej jego długości chodnika o przewidzianej szerokości 2,50 m.

Odnosząc się bezpośrednio do zaproponowanych w piśmie pana XXXX XXXX proponowanych korekt lokalizacji ekranu Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował, że w obu zaproponowanych przez Stronę wariantach występują kolizje ekranu akustycznego z siecią wodociągową, siecią gazową oraz siecią teletechniczną, co uniemożliwia ich realizację w takiej lokalizacji. Wobec powyższego rozwiązaniem optymalnym jest usytuowanie ekranów zgodne z dokumentacją projektową. W celach poglądowych Pełnomocnik zarządcy drogi załączył stosowny rysunek.

Reasumując Pełnomocnik zarządcy drogi podtrzymał stanowisko, że całość inwestycji, w tym również ekrany akustyczne, została zaprojektowana w sposób prawidłowy i optymalny, dokumentacja projektowa uzyskała wymagane przepisami prawa uzgodnienia i decyzje. Ponadto lokalizacja poszczególnych elementów w obszarach krytycznych znajduje się w całości na działkach pasa drogowego, którego właścicielem jest Miasto Poznań.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 23.02.2021 r. przekazał panu XXXX XXXX skan ww. odpowiedzi Pełnomocnika zarządcy drogi.

W dniu 5.02.2021 r. do WUW wpłynęło pismo XXXX XXXX z 29.01.2021 r., zawierające fragmenty raportu Najwyższej Izby Kontroli dotyczącego problematyki stosowania ekranów akustycznych przy drogach.

Pismem z 5.02.2021 r. (wpływ: 5.02.2021 r.) RDOŚ w Poznaniu poinformował o opóźnieniu terminu załatwienia sprawy wznowienia postępowania zakończonego wydaniem decyzji środowiskowej.

Z uwagi na przedłużającą się procedurę przeniesienia decyzji środowiskowej na Prezydenta Miasta Poznania, Pełnomocnik zarządcy drogi pismami z 17.02.2021 r. (wpływ: 19.02.2021 r.) i z 18.03.2021 r. (wpływ: 19.03.2021 r.) wniósł o kolejne przedłużenia terminu na załatwienie sprawy, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski kolejnymi pismami z 23.02.2021 r. i 23.03.2021 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi, zawiadamiając jednocześnie

o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do dnia 10.05.2021 r.

W dniu 5.03.2021 r. pan XXXX XXXX zapoznał się z aktami sprawy, a następnie pismem z 18.03.2021 r. (wpływ: 22.03.2021 r.) przedstawił swoje stanowisko w sprawie wraz z kolejnym wariantem możliwego przebiegu ekranu, a także zwrócił się z wnioskiem o uzupełnienie i uszczegółowienie wyjaśnień, zadając szereg pytań dotyczących poszczególnych stwierdzeń zawartych w piśmie Pełnomocnika zarządcy drogi.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 31.03.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez pana XXXX XXXX.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 23.04.2021 r. (wpływ: 27.04.2021 r.) informując, że podtrzymuje swoje stanowisko dotyczące lokalizacji ekranów akustycznych, jakie zostało przedstawione we wcześniejszej korespondencji, w tym w piśmie z 15.02.2021 r.

Pismem z 14.04.2021 r. (wpływ: 15.04.2021 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał decyzję Prezydenta Miasta Poznania z 7.04.2021 r. (znak: KOS-V.6220.48.2021) o przeniesieniu decyzji środowiskowej na rzecz Prezydenta Miasta Poznania.

Pismem z 29.04.2021 r. Wojewoda Wielkopolski zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informację o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

RDOŚ w Poznaniu udzielił odpowiedzi pismem z 6.05.2021 r. informując, że sprawa jest w toku procedowania w związku z faktem, iż strony składają nowe wnioski dowodowe, a ponadto do głównego wniosku o wszczęcie postępowania dołączają kolejne osoby, które należy zweryfikować pod kątem statusu strony. Organ wskazał także, że postępowanie powinno zakończyć się w ciągu ok. 2 miesięcy.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego Wojewoda Wielkopolski pismem z 7.05.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do udzielenia wyjaśnień w następującym zakresie:

- I. W nawiązaniu do pisma Pełnomocnika zarządcy drogi z 15.01.2021 r., uzupełnionego pismem z 14.04.2021 r. - o udzielenie następujących wyjaśnień w odniesieniu do projektu budowlanego: sprecyzowanie, czy Tom III pt. „Koncepcja projektowa. Dokumentacja badań podłoża gruntowego wraz z opinią geotechniczną” stanowić ma część projektu budowlanego oraz jednoznaczne wskazanie przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu.
- II. W nawiązaniu do pisma pana XXXX XXXX z 18.03.2021 r. oraz pism Pełnomocnika zarządcy drogi z: 14.04.2021 r. i 23.04.2021 r. - do rzetelnego ustosunkowania się do uwag wniesionych przez pana XXXX XXXX oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania Strony, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem konkretnych danych technicznych i odpowiednich podstaw prawnych. Organ zwrócił również uwagę, że w myśl art. 20 ust. 1

pkt 3 ustawy Prawo budowlane, wyjaśnianie wątpliwości dotyczących projektu i zawartych w nim rozwiązań należy do podstawowych obowiązków projektanta.

Jednocześnie organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 23.02.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 9.07.2021 r.

W dniu 6.05.2021 r. do WUW wpłynęło pismo pana XXXX XXXX z 4.05.2021 r. dotyczące kwestii zgodności prac wykonywanych w ramach ww. inwestycji drogowej z treścią zatwierdzonego projektu budowlanego.

Wojewoda Wielkopolski przekazał ww. pismo wg właściwości do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania pismem z 17.05.2021 r.

Pismem z 24.05.2021 r. (wpływ: 25.05.2021 r.) w odpowiedzi na wezwanie z 7.05.2021 r. Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że opracowanie pn.: „Koncepcja projektowa - TOM III. Dokumentacja badań podłoża gruntowego wraz z opinią geotechniczną” nie stanowi elementu projektu budowlanego i wniósł o uchylenie decyzji w tym zakresie, bowiem wymagany elementem projektu budowlanego jest „Dokumentacja geologiczno-inżynierska”, która stanowi Tom VII Projektu budowlanego. Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował jednocześnie, że Opis techniczny projektu zagospodarowania terenu uzupełniony zostanie o dodatkowy zapis precyzujący określenie obszaru oddziaływania obiektu.

W zakresie uwag zawartych w piśmie pana XXXX XXXX z 18.03.2021 r., odnoszących się do poszczególnych fragmentów pisma z 15.02.2021 r., Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, co następuje:

- a. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „wykorzystanie w maksymalnym stopniu dostępnych działek pasa drogowego będącego we władaniu Miasta Poznań, celem redukcji do minimum konieczności wykupów działek prywatnych (wszystkie elementy Inwestycji w przedmiotowym obszarze zlokalizowane są na działkach należących do Miasta Poznań)” jest stwierdzeniem jak najbardziej adekwatnym do istoty przedmiotowej sprawy i podyktowane jest wcześniej przeprowadzona oceną merytoryczną.

Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał na swoje pismo z 15.02.2021 r., w którym m.in. dokonał oceny możliwości przestawienia ekranu w miejsca zaproponowane przez pana XXXX XXXX i wskazał, że w obu wariantach występują kolizje z istniejącym uzbrojeniem podziemnym: w wariantcie 1. z siecią wodociągową, gazową oraz telekomunikacyjną, a w wariantcie 2. z siecią wodociągową i gazową.

Pełnomocnik zarządcy drogi zaznaczył, że wprowadzenie same panele akustyczne nie są obiektami o znacznych gabarytach i w pewnym uproszczeniu można uznać je za obiekt liniowy (rzut z góry), jednak bardzo istotną kwestią konstrukcyjną jest ich sposób zamocowania, tj. do stalowych słupów, które zakotwiczone są w podłożu gruntowym za pomocą pali fundamentowych, których średnica wynosi min. 60 cm, a głębokość ok. 3-4 m poniżej poziomu terenu. Przy rozstawie słupów w zakresie 3-5 m oraz na wszystkich

załomach przebiegu konstrukcji ekranu akustycznego nie ma możliwości usytuowania stóp fundamentowych słupów bez ingerencji w istniejące uzbrojenie;

- b. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „bezpieczeństwo ruchu wszystkich użytkowników Inwestycji, które wyklucza (z uwagi na brak widoczności) lokalizację ekranów np. pomiędzy chodnikiem a ścieżką rowerową” jest stwierdzeniem jak najbardziej adekwatnym do istoty przedmiotowej sprawy i podyktowane jest wcześniej przeprowadzona oceną merytoryczną.

Podstawowym i najistotniejszym kryterium przy projektowaniu infrastruktury drogowej jest zapewnienie właściwego bezpieczeństwa wszystkim uczestnikom ruchu, a dopiero w następnej kolejności brane są pod uwagę takie aspekty jak sprawność układu drogowego, jego wygoda czy dostępność.

Podstawowym kryterium oceny bezpieczeństwa jest zapewnienie wzajemnej widoczności pomiędzy poszczególnymi uczestnikami ruchu, w tym przypadku pomiędzy kierującymi rowerami a pieszymi. Dotyczy to w szczególności miejsc gdzie potok ruchu pieszych przecina potok ruchu rowerzystów, tj. w miejscu dojść do przejść dla pieszych.

Zgodnie z opracowaniem STANDARDY ROWEROWE DLA MIASTA POZNANIA pkt. 6.3 należy zapewnić rowerzystom możliwość obserwowania terenu (dobrą widoczność), która dla prędkości rowerzysty 20 km/h powinna wynosić min. 21 m. Ustawienie ekranu akustycznego pomiędzy drogą dla rowerów, a chodnikiem ograniczyłoby pole widoczności i skutkowało możliwością powstania miejsca niebezpiecznego;

- c. w kwestii stwierdzenia „lokalizacja ekranu zakłada utrzymanie jak największej przestrzeni przed ekranem co ułatwia prowadzenie na tym obszarze prac utrzymaniowych, z jednoczesnym zminimalizowaniem obszaru za ekranem, który stanie się trudnym w utrzymaniu z uwagi na ograniczoną dostępność” i uwag pana XXXX XXXX Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował, że ekran akustyczny wzdłuż granicy z posesją pana XXXX XXXX tylko na długości ok. 7 mb jest zbliżony do jego granicy na odległość średnią ok. 1 m. Na pozostałym odcinku ekran prowadzony jest w odległości min. 2,0 m od jego działki. Panele ekranu akustycznego zostały zaprojektowane z materiałów przeziernych między innymi w takim celu, aby nie ograniczać dostępu światła na przyległe posesje przy jednoczesnym ograniczeniu hałasu. Przebudowa układu drogowego, której celem jest między innymi usprawnienie ruchu drogowego, nie będzie generowała zwiększenia natężenia ruchu pojazdów - bez względu na to, czy skrzyżowanie byłoby przebudowane, czy nie, ruch pojazdów będzie na tożsamym poziomie. Poziom ruchu nigdy nie osiągnie na przedmiotowym skrzyżowaniu natężenia kilkudziesięciu tysięcy samochodów dziennie, na jaki wskazuje pan XXXX XXXX w swoim piśmie. Inwestycja nie polega na budowie całkiem nowego układu drogowego, gdzie faktycznie można liczyć się z wygenerowaniem w tym rejonie znaczącego wzrostu natężenia ruchu. Tak jak obecnie, pojazdy będą poruszały się na światłach, ale powstanie ekranu akustycznego nie ma tu żadnego wpływu. Pełnomocnik zarządcy drogi zaznaczył także, że odległość ekranu akustycznego od budynku nr XX wynosi w granicach od ok. 4 do 9 m, a więc nie jest on zlokalizowany bezpośrednio przy budynku.

Następnie Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że w celu potwierdzenia odpowiednich właściwości akustycznych przyjętego rozwiązania na etapie opracowania KIP sporządzono obliczenia akustyczne, które były weryfikowane przez organ wydający decyzję środowiskową.

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił także, że kwestia utrzymania dotyczy w tym rejonie dostępu do studni teletechnicznej usytuowanej w rejonie narożnika dz. XXX oraz zapewnienia dostępu do istniejących sieci uzbrojenia terenu (sieć wodociągowa, gazowa, telekomunikacyjna i elektryczna) od strony drogi, co jest istotne w razie ewentualnej awarii. Odległość ekranu od krawędzi istniejącego pasa drogowego na przeważającej długości w rejonie posesji wynosi powyżej 2 m (tylko punktowo 60 cm), co pozwala na właściwe utrzymanie samego ekranu;

- d. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „uporządkowanie dziko rozwijających się roślinności zlokalizowanej w obszarze pasa drogowego (w tym krzaków i drzew)” dotyczyło wyjaśnień w kontekście rozmieszczenia wszystkich elementów inwestycji (w tym również ekranów akustycznych) i nie odnosiło się tylko do lokalizacji ekranu w rejonie działki XXX. Faktem jest, że roślinność zlokalizowana wzdłuż granicy pasa drogowego w rejonie projektowanego ekranu nie była dostosowana do charakteru zagospodarowania jakim jest pas drogowy. Na dość wąskim obszarze terenu nasadzone były w przeszłości różne gatunki drzew i krzewów, które z biegiem lat uległy znacznemu rozrostowi, często w sposób nieuregulowany, co miało niekorzystny wpływ na jej utrzymanie;
- e. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „konieczność utrzymania dostępu do ekranów oraz zagrożenia dla konstrukcji ekranów oraz skrajni chodnika od rozrastających się krzewów i drzew” dotyczyło wyjaśnień w kontekście rozmieszczenia wszystkich elementów inwestycji (w tym również ekranów akustycznych) i nie odnosiło się tylko do lokalizacji ekranu w rejonie działki XXX. Przedmiotowa informacja związana jest ściśle z odpowiedzią przytoczoną w pkt. d i problemem znacznego rozrostu roślinności, który powodował ograniczenia w zakresie skrajni chodnika;
- f. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „wymagana przestrzeń na bezkolizyjny rozwój zieleni” dotyczyło wyjaśnień w kontekście rozmieszczenia wszystkich elementów inwestycji (w tym również ekranów akustycznych) i nie odnosiło się tylko do lokalizacji ekranu w rejonie działki XXX, a ogólnie kwestii zagospodarowania zielenią w całym obszarze przedsięwzięcia. Co do kwestii nowej zieleni w rejonie działki nr XXX, to z uwagi na fakt, że teren pomiędzy chodnikiem i ekranem akustycznym jest gęsto uzbrojony (sieć wodociągowa, gazowa, telekomunikacyjna i elektryczna), nie ma możliwości wykonania nasadzeń zieleni wysokiej w tym obszarze. W rejonie działki XXX, w obszarze pomiędzy jezdnią a drogą dla rowerów (wokół ronda), zaprojektowano zielen niską w postaci krzewów;
- g. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „lokalizacja ekranu umożliwia dostęp przed ekranem do istniejących studzienek sieci branżowych (m.in. telekomunikacja, hydrant)” jest stwierdzeniem jak najbardziej adekwatnym - dotyczy to studni teletechnicznej

w rejonie narożnika działki XXX, studni teletechnicznej na wysokości działek XXX i XXX oraz hydrantu na wysokości działek XXX i XXX. Urządzenia techniczne, w tym studnie poszczególnych gestorów sieci, powinny być dostępne w sposób umożliwiający ich prawidłową eksploatację. Usytuowanie studni w terenie porośniętym roślinnością i za ekranem akustycznym nie stwarza warunków dla prawidłowej eksploatacji;

- h. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „trasa ekranu przebiega w możliwie maksymalnym odsunięciu od istniejącej podziemnej infrastruktury w tym m.in. sieci gazowej i wodociągu” jest stwierdzeniem jak najbardziej adekwatnym.

W ramach prac projektowych brano pod uwagę szereg aspektów istotnych w realizowaniu inwestycji polegających na przebudowie istniejącego układu komunikacyjnego i usytuowanych w obszarze miejskim. Brano pod uwagę konieczność poprawy bezpieczeństwa poprzez np. budowę rond zamiast skrzyżowań tradycyjnych czy wydzielania dróg dla rowerzystów. Ważnymi aspektami była kwestia, aby przy rozbudowie układu drogowego projektowane jezdnie ulic nie były usytuowane bliżej zabudowań aniżeli jezdnie istniejące.

Istotne było również, aby nie poszerzać pasa drogowego o działki, na których znajduje się zabudowa mieszkaniowa - inwestor poruszał się przede wszystkim w istniejących granicach pasa drogowego.

Należy pamiętać, że inwestycje drogowe należą do inwestycji celu publicznego i ich podstawowym celem jest obsługa ruchu komunikacyjnego (samochodowego, rowerowego i pieszego) zarówno tranzytowego, jak i lokalnego.

W kwestii odległości usytuowania pali fundamentowych słupów konstrukcji ekranów akustycznych Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że powinny być one usytuowane w odległościach: min. 0,5 m od sieci gazowej, min. 0,7 m od sieci wodociągowej. Powyższe odległości liczone są od zewnętrznej średnicy pala do zewnętrznego obrysu sieci. Należy zaznaczyć, że pale fundamentowe wykonywane są metodą formowania w gruncie i mieszanka betonowa podawana jest pod pewnym ciśnieniem na głębokość 3-4 m, co również należy uwzględnić w trakcie lokalizacji konstrukcji ekranu.

Przebieg infrastruktury określony jest na podstawie map do celów projektowych opracowanych na podstawie danych pozyskanych z Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ. Przebieg podziemnych sieci uzbrojenia przedstawiony w dokumentacji pokrywa się z danymi będącymi w zasobach GEOPOZ i nie ma podstaw do ich kwestionowania;

- i. udzielenie wcześniejszej odpowiedzi o treści „trasa ekranu umożliwia wykonanie na całej jego długości chodnika o przewidzianej szerokości 2,50 m” dotyczyło wyjaśnień w kontekście rozmieszczenia wszystkich elementów inwestycji (w tym również ekranów akustycznych) i nie odnosiło się tylko do lokalizacji ekranu w rejonie działki XXX;
- j. Pełnomocnik zarządcy drogi podtrzymał swoje stanowisko co do poprawności zlokalizowania ekranu akustycznego zgodnie z dokumentacją i stwierdził, że ekran został zaprojektowany optymalnie, ponieważ stanowi całość funkcjonalno-użytkową z całym obiektem budowlanym jakim jest droga. Całe zamierzenie inwestycyjne zostało

zaprojektowane tak, aby w możliwie największym stopniu zagwarantować wszystkim uczestnikom ruchu drogowego bezpieczeństwo, a geometria układu drogowego ma zapewnić jego odpowiednią czytelność i rozpoznawalność. Zaprojektowana lokalizacja ekranów akustycznych nie zaburza czytelności układu drogowego, a jednocześnie spełnia swoją rolę w kwestii ochrony przed hałasem. Ponadto sama budowa ekranów potwierdza, że uwzględniono interes indywidualny mieszkańców, ponieważ ich budowa nie służy użytkownikom drogi tylko właśnie im.

Odnosnie poruszanej przez pana XXXX XXXX kwestii wzięcia pod uwagę jego indywidualnego interesu, Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, co następuje:

- dom pana XXXX XXXX usytuowany jest w rejonie istniejącego skrzyżowania, a przebudowa układu drogowego, w tym budowa ekranów, nie stwarza tu nowej sytuacji i nie generuje nowych potoków ruchu pojazdów jadących na światłach;
- ekran ustawiony będzie w odległości min. 7 m od okien oraz wykonany będzie z materiałów przeziernych, co nie wpłynie na ryzyko powstania zacienienia. Elementy dróg, w tym ekrany akustyczne będą na bieżąco utrzymywane przez zarządcę drogi;
- ekran ustawiony będzie w odległości min. 7 m od okien, co nie spowoduje braku ruchu powietrza;
- ekran będzie spełniał wszystkie wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- cała inwestycja tworzy spójną całość, a forma i dobór projektowanych gatunków roślin jest dostosowany do zagospodarowania pasów drogowych (np. gatunki odporne na działanie środków chemicznych zimowego utrzymania). Forma ekranów z zastosowaniem elementów przeziernych ma ograniczyć do minimum jej niekorzystny wpływ na otaczający krajobraz;
- poprawność przyjętych rozwiązań projektowych w zakresie ochrony przed hałasem (dobór i forma ekranów akustycznych) potwierdzono stosownymi obliczeniami akustycznymi;
- połączenie ekranów akustycznych z podłożem jest dostosowane do ich konstrukcji i nie wpływa negatywnie na ich właściwości w zakresie ochrony akustycznej.

W podsumowaniu powyższych wyjaśnień Pełnomocnik zarządcy drogi jednoznacznie stwierdził, że przyjęte rozwiązania projektowe są optymalne dla spełnienia założeń przedsięwzięcia Miasta Poznań polegającego na zapewnieniu nowoczesnego, bezpiecznego dla wszystkich uczestników ruchu połączenia pomiędzy ul. Wiatraczną i Bobrzańską przy jednoczesnym ograniczeniu oddziaływania projektowanych elementów zagospodarowania na tereny przyległe.

Przy geometrycznym trasowaniu elementów zagospodarowania pasa drogowego zwrócono szczególną uwagę na strukturę własnościową gruntów. Dołożono starań, by elementy zagospodarowania w jak największym zakresie zlokalizowane były w istniejącym pasie drogowym. Ewentualne zajęcia terenów przyległych związane z niezbędnym poszerzeniem pasa drogowego prowadzono w sposób nie wymagający ingerencji w działki stanowiące własność prywatną, które są obecnie zabudowane.

Przedmiotowe przedsięwzięcie budowlane tworzy spójną całość funkcjonalno-użytkową, a projektowane elementy układu drogowego oraz zieleni (nowe nasadzenia drzew i krzewów)

wpłyną korzystnie na walory estetyczne tego elementu przestrzeni publicznej. Realizacja inwestycji wpłynie ponadto na znaczną poprawę bezpieczeństwa dla wszystkich uczestników ruchu poprzez zapewnienie oddzielnych, czytelnych ciągów komunikacyjnych (w tym dróg rowerowych) oraz zastosowanie rozwiązań wymuszających spowolnienie ruchu samochodowego. Przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności i dostępności terenów przyległych do drogi.

Zaprojektowane ekrany akustyczne usytuowano tak, aby:

- nie miały niekorzystnego wpływu na czytelność układu drogowego, w szczególności pod względem wzajemnej widoczności poszczególnych uczestników ruchu, tj. kierujących pojazdami, rowerzystów i pieszych. Bardzo istotną kwestią jest unikanie przeszkód np. w miejscach, gdzie przecinają się potoki ruchu różnych grup użytkowników. Ewentualne przesunięcie ekranów np. w pas pomiędzy chodnik i drogę dla rowerów w sposób istotny pogorszyłoby warunki bezpieczeństwa z uwagi na widoczność;
- ich lokalizacja nie ograniczała w przyszłości możliwości ewentualnej przebudowy układu drogowego oraz istniejących sieci uzbrojenia terenu. Z tego względu ich lokalizacja została przyjęta przy krawędzi pasa drogowego jako rozwiązanie najkorzystniejsze;
- ich forma w jak najmniejszym stopniu niekorzystnie wpływała na otaczające zagospodarowanie, w tym odbiór pod względem estetyczno-wizualnym zarówno przez mieszkańców przyległych posesji jak również co istotne przez wszystkich uczestników ruchu w tym obszarze. W tym celu zaprojektowano ekrany z materiałów przeziernych, a ich usytuowanie przy krawędzi pasa drogowego jest optymalne z uwagi na fakt, że rozdziela tereny o różnej funkcji: związane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz terenami obsługi komunikacyjnej i nie ingeruje istotnie w żadne z nich.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 10.06.2021 r. przekazał panu XXXX XXXX kopie odpowiedzi udzielonych przez Pełnomocnika zarządcy drogi pismami z 23.04.2021 r. i z 24.05.2021 r., zawierającymi stanowisko inwestora w zakresie zgłoszonych przez wniosków, uwag i zastrzeżeń. Jednocześnie, działając na podstawie art. 10 k.p.a., organ zawiadomił stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma.

W dniu 17.06.2021 r. do WUW wpłynęło pismo Pełnomocnika zarządcy drogi z 15.06.2021 r., stanowiące uzupełnienie pisma z 24.05.2021 r., przekazujące stronę 27. opisu Projektu zagospodarowania terenu, w której dokonano zmian w zakresie określenia obszaru oddziaływania obiektu budowlanego (uzupełnienie o wskazanie podstawy prawnej).

W odpowiedzi na pismo Wojewody Wielkopolskiego z 10.06.2021 r. pan XXXX XXXX pismem z 1.07.2021 r. (wpływ: 1.07.2021 r.) przedstawił polemikę ze stanowiskiem wyrażonym przez Pełnomocnika zarządcy drogi i zwrócił się z prośbą o:

- zobowiązanie inwestora do przedłożenia mapy PZT w pliku w formacie DWG, co umożliwi merytoryczne i rzetelne odniesienie się do twierdzeń inwestora;

- zobowiązanie inwestora do wskazania konkretnie na podstawie jakich aktów prawnych i gdzie publikowanych dokonano ustalenia przebiegu ekranu, a także na który zapis Standardów technicznych się powołuje;
- przedstawienie przez inwestora szczegółowych ekspertyz technicznych i prawnych, na które wskazywał;
- wyznaczenie dłuższego terminu na zajęcie stanowiska przez stronę postępowania.

Pismem z 7.07.2021 r. Wojewoda Wielkopolski udzielił odpowiedzi na ww. pismo wyjaśniając, że nie ma możliwości zobowiązania inwestora do przedkładania dodatkowych opracowań, materiałów i wyjaśnień, wskazanych przez stronę, bowiem przepis art. 11e specustawy stanowi wprost, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Organ wskazał również, że decyzja ZRID jest decyzją związaną, a także udzielił stronie wyjaśnień odnośnie roli i uprawnień organów orzekających oraz roli i uprawnień zarządcy drogi.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i kolejno wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. W związku z tym, działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 7.07.2021 r. zawiadomił Pełnomocnika zarządcy drogi, właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem oraz osoby, które wniosły odwołanie i/lub uzupełnienie odwołania o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 6.08.2021 r., zawiadamiając jednocześnie o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazując termin jej załatwienia do 6.09.2021 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 9.07.2021 r. do 9.08.2021 r., w BIP WUW w Poznaniu 9.07.2021 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania od 9.07.2021 r. do 26.07.2021 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) 9.07.2021 r.

RDOŚ w Poznaniu pismem z 1.07.2021 r. (wpływ: 14.07.2021 r., ePUAP-UPP65335610) przekazał decyzję z 1.07.2021 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.93) wydaną po rozpatrzeniu wniosku pana XXXX XXXX o wznowienie postępowania, odmawiającą uchylecia decyzji środowiskowej w zakresie żądania opartego o art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. oraz umarzającą postępowanie w pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania opartego o art. 145 § 1 pkt 1, 5 i 6 k.p.a. Ww. rozstrzygnięcie zostało wydane w związku ze stwierdzeniem, że panu XXXX XXXX nie przysługiwał przymiot strony w postępowaniu zakończonym ostateczną decyzją środowiskową.

Z uwagi na brak informacji odnośnie rozstrzygnięcia w zakresie pozostałych osób kwestionujących decyzję środowiskową, pismem z 15.07.2021 r. Wojewoda Wielkopolski ponownie zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informacje o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

RDOŚ w Poznaniu udzielił odpowiedzi pismem z 16.07.2021 r. informując, że sprawa jest na ukończeniu. Spośród ponad 60 osób, które podpisały wniosek postępowanie prowadzone jest tylko wobec 6 wnioskodawców, reszta z nich albo nie uzupełniła braków formalnych wniosku albo została wyeliminowana z postępowania z uwagi na brak statusu strony.

W dniu 6.08.2021 r. pan XXXX XXXX zapoznał się z aktami sprawy oraz złożył na piśmie uwagi, wskazując, iż w jego opinii nie wyjaśniono dostatecznie wszystkich istotnych okoliczności, a w szczególności zwracając uwagę na kwestię ustalenia, czy do wycinki przeznaczono tylko i wyłącznie te drzewa, które ewidentnie kolidują z projektowanymi rozwiązaniami technicznymi. Strona oświadczyła jednocześnie, że dalsze uwagi złoży w terminie późniejszym.

Pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag w wyznaczonym terminie.

Po bezskutecznym oczekiwaniu na złożenie dalszych uwag przez pana XXXX XXXX, organ II instancji pismem z 17.08.2021 r. przekazał Pełnomocnikowi zarządcy drogi kopię notatki służbowej z 6.08.2021 r. celem ustosunkowania się do uwag wniesionych przez stronę. Jednocześnie organ wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do uzupełnienia dodatkowych 5 egzemplarzy skorygowanych materiałów mających stanowić załączniki do decyzji.

Pismem z 3.09.2021 r. Wojewoda Wielkopolski ponownie zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informację o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym oraz o ostateczne wskazanie, czy osoby wymienione w wykazie załączonym do pisma były stronami postępowania zakończonego wydaniem ostatecznej decyzji środowiskowej lub stronami postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

Z uwagi na brak możliwości wydania rozstrzygnięcia w sprawie, Wojewoda Wielkopolski pismem z 3.09.2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 7.07.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 5.11.2021 r.

Pismem z 8.09.2021 r. (wpływ: 9.09.2021 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi zwrócił się z prośbą o wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie z 17.08.2021 r. do 30.09.2021 r. Organ II instancji pismem z 13.09.2021 r. przedłużył termin zgodnie z ww. wnioskiem.

Pismem z 15.09.2021 r. (wpływ: 15.09.2021 r.) RDOŚ w Poznaniu poinformował, że w przygotowaniu jest projekt decyzji kończącej postępowanie w sprawie decyzji środowiskowej. Organ ochrony środowiska ustalił, iż z osób wskazanych w wykazie załączonym do pisma Wojewody Wielkopolskiego z 14.08.2020 r. stronami postępowania zakończonego decyzją środowiskową były następujące osoby: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX oraz XXXX XXXX. Wszystkie ww. osoby są również stronami postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

W dniu 30.09.2021 r. do WUW wpłynęło pismo Pełnomocnika zarządcy drogi z 29.09.2021 r., stanowiące odpowiedź na wezwanie z 17.08.2021 r. Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał

brakujące egzemplarze niezbędnych materiałów i wyjaśnił, że po zapoznaniu się z treścią notatki z 6.08.2021 r. potwierdza, iż w projekcie przyjęto założenie, aby do wycinki przeznaczyć te drzewa i krzewy, które ewidentnie kolidują z projektowanymi rozwiązaniami technicznymi. Zgodnie z projektem założono do wycinki 207 szt. drzew i 445 m² krzewów. Z uwagi na fakt, że duża część zieleni zlokalizowana była w sposób niezorganizowany i w dodatku na bardzo niewielkiej powierzchni, nie oznaczano na planach wycinki każdego drzewa i krzewu osobno (nie byłoby to czytelne), lecz określono obszary zieleni, na których są one zlokalizowane, a szczegółowe ich zestawienie przedstawiono tabelarycznie.

Na etapie realizacji inwestycji, po wytyczeniu elementów projektowanego zagospodarowania, dokonano jeszcze raz oceny w obecności przedstawicieli projektanta, wykonawcy robót i nadzoru inwestorskiego co do zakresu koniecznej wycinki elementów zieleni. Dopiero w następnym etapie wykonano wycinkę zieleni w ilości nie przekraczającej założeń dokumentacji. Jednocześnie wykonawca robót był zobligowany do prowadzenia przedmiotowej wycinki zgodnie z wytycznymi w zakresie ochrony gatunkowej ptaków.

Ponadto Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał wyniki kontroli przeprowadzonej na terenie inwestycji 28.07.2021 r. przez PINB dla Miasta Poznania. W piśmie skierowanym do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu (znak: PINB/OIK/70041/1566/2021) PINB stwierdził, iż podczas kontroli przeprowadzonej 28.07.2021 r. ustalono, że Inwestor nie wyciął drzew w ilości większej niż określała to decyzja środowiskowa oraz decyzja PMP, a lokalizacja nasadzeń rekompensacyjnych jest w trakcie uzgadniania. Dla planowanej inwestycji przewidziano budowę 3 ekranów akustycznych, które są w trakcie montażu. Podczas kontroli przedstawiciel Inwestora nie otrzymał żadnych zgłoszeń związanych z uszkodzeniem infrastruktury w ul. Ślężańskiej. Przeprowadzona przez PINB kontrola nie wykazała nieprawidłowości.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 6.10.2021 r. przekazał panu XXXX XXXX skan odpowiedzi udzielonej przez Pełnomocnika zarządcy drogi.

Pismem z 22.10.2021 r. RDOŚ w Poznaniu poinformował, że w związku z nowymi wnioskami stron decyzja w sprawie wznowionej postanowieniem wznowieniowym zostanie wydana do 30.11.2021 r.

Pan XXXX XXXX pismem z 24.10.2021 r. (wpływ: 26.10.2021 r.) zwrócił się z wnioskiem o wyjaśnienie:

- czy inwestor złożył mapę PZT w formie DWG i czy odniósł się do podnoszonych kwestii,
- kiedy można zapoznać się nowymi dokumentami dołączonymi do akt sprawy i czy Wojewoda wyznaczy stronom termin na zapoznanie się z tymi dowodami,
- kto bada kwestię prawdziwości twierdzeń inwestora o braku możliwości innego usytuowania ekranu i w jaki sposób badana jest ochrona interesu indywidualnego mieszkańców w postępowaniach.

Jednocześnie Odwołujący zwrócił uwagę, że przebieg ekranu to coś innego niż przebieg inwestycji (bowiem kwestionuje decyzję przede wszystkim w części dotyczącej przebiegu ekranu i braku jego skuteczności), a organ jest zobowiązany do zbadania wskazanych kwestii. Dodatkowo Odwołujący podniósł (powołując się na orzecznictwo), że związanie organu

architektoniczno-budowlanego decyzją środowiskową nie jest bezwzględne, bowiem organ samodzielnie ocenia zgodność inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, nie ograniczając się wyłącznie do ustaleń decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i w razie kolizji interesów powinien dochodzić do takich rozwiązań, które pozwolą zachować właściwą proporcję pomiędzy realizacją celu publicznego, a zakresem ograniczenia słusznego interesu jednostkowego. Zdaniem Odwołującego w sytuacji, gdy został naruszony interes indywidualny pomimo możliwego innego przebiegu ekranu, zgoda na pobudowanie takiego ekranu nie powinna być udzielona. Odwołujący wniósł także uwagi dotyczące sensowności inwestycji i gospodarności zarządcy drogi.

Jednocześnie Odwołujący podtrzymał wcześniejsze stwierdzenia i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy przebiegu ekranu akustycznego.

W dniu 28.10.2021 r. pan XXXX XXXX ponownie zapoznał się z aktami sprawy i ponowił wcześniejsze uwagi i wnioski, zobowiązując się jednocześnie do przedłożenia opinii biegłego.

Organ II instancji udzielił Odwołującemu odpowiedzi pismem z 2.11.2021 r., przytaczając treść swoich wcześniejszych pism do niego skierowanych z: 23.02.2021 r., 10.06.2021 r., 7.07.2021 r. i 16.10.2021 r., oraz udzielając szczegółowych wyjaśnień odnośnie podstaw prawnych prowadzonego postępowania (w tym braku podstaw do zobowiązania projektanta do przedłożenia materiałów projektowych w formie zgodnej z żądaniem Odwołującego), jak również podstaw prawnych i właściwości organów w zakresie oddziaływania inwestycji na środowisko. Wojewoda Wielkopolski zaznaczył także, że ostateczne stanowisko organu zostanie wyrażone w uzasadnieniu rozstrzygnięcia w oparciu o całość zgromadzonego materiału dowodowego.

W kontekście uwag dotyczących działań samorządu i gospodarności zarządcy drogi Wojewoda wskazał organ właściwy do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Organ udzielił także wyjaśnień odnośnie możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz poinformował, że oczekuje na złożenie przez Odwołującego dodatkowych materiałów we wskazanym przez niego terminie 7 dni.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w związku z uwagami wniesionymi przez stronę postępowania oraz oczekiwanie na zakończenie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym, Wojewoda Wielkopolski pismem z 3.11.2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 3.09.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 5.01.2022 r.

Pismem z 4.11.2021 r. (ePUAP-UPP71166588, data wpływu: 4.11.2021 r.) pan XXXX XXXX wniósł o przyjęcie załączonego skanu pisma mgr. inż. XXXX XXXX stwierdzającego, że „bez przedłożenia rysunku PZT w pliku w formacie DWG (w tym pliku można odczytać dokładne odległości) twierdzenia inwestora co do lokalizacji ekranów akustycznych są nieweryfikowalne. Z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością można wskazać, że możliwe było inne usytuowanie ekranów (i wycięcie mniejszej liczby drzew). Szczegółowe

odniesienie się do tej kwestii możliwe jest jednak po przedstawieniu rysunku w żądanym formacie”.

Odwołujący kolejny raz wniósł o przedstawienie danych w formacie DWG, ewentualnie o wskazanie, który organ (RDOŚ czy Wojewoda) bada prawdziwość twierdzeń inwestora co do konieczności wycinki drzew i braku możliwości ustawienia ekranu w sposób uwzględniający interes publiczny (wycinka) i indywidualny (postawienie ekranu tuż obok okien).

Pan XXXX XXXX ponownie zwrócił uwagę, na fakt, że w projekcie przedstawiono inną liczbę drzew, niż znajdowała się na terenie do wycinki.

Odwołujący zwrócił uwagę, że brak skuteczności ekranu potwierdza opinia akustyczna sporządzona przez uprawnionych biegłych, do której nie złożono kontropinii, a ekran zakrywa tylko parter i nie ma możliwości, by chronił akustycznie trzy wyższe kondygnacje.

Następnie w dniu 5.11.2021 r. w WUW zostało złożone kolejne pismo pana XXXX XXXX, stanowiące wniosek o dołączenie do akt „opinii uprawnionego biegłego”. Do pisma załączono oryginał ww. pisma mgr. inż. XXXX XXXX.

Kolejnym pismem z 18.11.2021 r. (wpływ: 19.11.2021 r.) pan XXXX XXXX przedstawił swoje stanowisko w sprawie, ponawiając wcześniejsze uwagi oraz wnosząc o przedłożenie rysunku PZT w formacie DWG lub mapy w skali 1:100 i 1:50 i weryfikację projektu w kontekście interesów osób trzecich - wskazując, że zbędne było wycięcie drzew i usytuowanie ekranu tuż obok domu. W opinii Odwołującego wycięcie drzew nie miało związku z przebiegiem drogi, w miejscu wycięcia nie położono żadnych nowych instalacji, a drzewa wycięto tylko z uwagi na fakt postawienia wadliwego ekranu. Ponawiając twierdzenia o wadliwości zaprojektowanego ekranu, odwołujący wniósł o oględziny wskazując, że ekran nie zasłania ronda, bowiem dom jest znacznie wyższy. Ekran jest tuż obok domu, jest poniżej okien na pierwszym piętrze (są 4 kondygnacje), kształt ronda sprawia, że światła samochodów będą świecić prosto w okna, a „gołym okiem widać”, że inny przebieg ekranu nie wpłynąłby na ograniczenie widoczności.

W zakresie liczby drzew (wad w inwentaryzacji, co przekłada się na liczbę wskazaną w decyzji i liczbę nasadzeń rekompensacyjnych) Odwołujący wniósł o przesłuchanie podwykonawcy ze strony inwestora, biegłego dendrologa, który sporządzał opinię, jak i obecnych podczas wycinki mieszkańców.

Pismem z 14.12.2021 r. Wojewoda Wielkopolski udzielił odpowiedzi na powyższe pismo pana XXXX XXXX, podtrzymując stanowisko wyrażone w piśmie z 2.11.2021 r. i podkreślając, że rozstrzygnięcie w sprawie zostanie wydane przez organ II instancji w oparciu o całość zgromadzonego materiału dowodowego oraz na podstawie przepisów prawa, a ostateczne rozpatrzenie wszystkich wniesionych w toku postępowania uwag znajdzie odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski ponownie wskazał, że w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oceniana jest wyłącznie zgodność z prawem rozwiązań projektowych przedstawionych we wniosku oraz zasadność ewentualnych wyłączeń w kontekście ich niezbędności dla realizacji inwestycji. Organ zwrócił uwagę, że działka XXX ark. 28 obr. Żegrze, której pan XXXX XXXX jest użytkownikiem wieczystym, nie jest objęta

wnioskiem ani w całości, ani w części, i nie podlega wyłączeniu w ramach prowadzonego postępowania. Sąsiadujące z ww. nieruchomością działki XXX i XXX, objęte sporną inwestycją, stanowią własność Miasta Poznania.

Organ odniósł się również do treści przywołanego przez Stronę wyroku NSA z 16.04.2019 r. (sygn. akt II OSK 25/19) w kontekście ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich poprzez usytuowanie zaprojektowanego ekranu akustycznego, a także przytoczył podstawy prawne regulujące tę kwestię.

Odnosnie wniosku o przesłuchanie świadków w kontekście zaniżenia liczby drzew w decyzji PMP Wojewoda Wielkopolski ponownie przytoczył wyniki kontroli przeprowadzonej na terenie inwestycji w dniu 28.07.2021 r. przez PINB dla Miasta Poznania, wskazał zakres sprawy rozpatrywany w postępowaniu odwoławczym oraz udzielił wyjaśnień odnośnie zakresu zagadnień należących do właściwości innych organów.

Pismem z 30.12.2021 r. Wojewoda Wielkopolski ponownie zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informacje o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

RDOŚ w Poznaniu udzielił odpowiedzi pismem z 4.01.2022 r. (ePUAP-UPP74413977) informując, że w wyniku ponownego zawiadomienia stron w trybie art. 10 k.p.a. o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, jeden z wnioskodawców (powołując się na nową opinię akustyczną, zleconą prywatnie, której nie załączył do akt sprawy) wniósł o możliwość spotkania ze specjalistą akustykiem RDOŚ w Poznaniu, do którego to spotkania doszło 22.12.2021 r. Po spotkaniu wnioskodawca zadeklarował wystosowanie do 7.01.2022 r. ostatecznego pisma stanowiącego ustosunkowanie się do sprawy. Jeżeli w piśmie tym nie zostaną zawarte żadne nowe wnioski dowodowe mające znaczenie dla sprawy, decyzja zostanie wydana w styczniu 2022 r., a w przeciwnym wypadku organ zobligowany będzie do ponowienia zawiadomienia wszystkich stron w trybie art. 10 k.p.a.

W związku z powyższym pismem z 4.01.2022 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 7.03.2022 r.

Pismem z 10.01.2022 r. (wpływ: 11.01.2022 r.) pani Barbara Plenzler-Horvathm Dyrektor ds. przygotowania i realizacji inwestycji w Spółce PIM poinformowała, że wszelkie roboty budowlane zostały zakończone zgodnie z decyzją PMP. Inwestycja w dniu 2.12.2021 r. uzyskała zaświadczenia o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu wobec zawiadomienia o zakończeniu budowy. PINB dla Miasta Poznania stwierdził gotowość obiektu budowlanego do użytkowania zgodnie z obowiązującym prawem.

Pismem z 10.01.2022 r. (wpływ: 13.01.2022 r.) pani XXXX XXXX wycofała odwołanie od decyzji PMP.

Pismem z 14.02.2022 r. Wojewoda Wielkopolski ponownie zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informacje o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym oraz o ponowną weryfikację przekazanej wcześniej listy osób w kontekście przymiotu strony.

Pismem z 22.02.2022 r. (wpływ: 23.02.2022 r.) RDOŚ w Poznaniu poinformował, że w wyniku przedłożenia przez strony postępowania nowej opinii akustycznej organ postanowił zwrócić się do inwestora z wnioskiem o ustosunkowanie się do przedstawionych w niej danych. Termin zakończenia sprawy ustalono na 30.03.2022 r. Po ponownej weryfikacji organ ochrony środowiska ustalił, iż z osób wskazanych w wykazie załączonym do pisma Wojewody Wielkopolskiego stronami postępowania zakończonego decyzją środowiskową były następujące osoby: XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXX XXXX oraz XXXX XXXX. Wszystkie ww. osoby są również stronami postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

W związku z powyższym pismem z 7.03.2022 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 6.05.2022 r.

Z uwagi na fakt, że wniesione odwołania dotyczyły przede wszystkim kwestii wynikających z decyzji środowiskowej, Wojewoda Wielkopolski kolejnymi pismami z: 27.04.2022 r. i 21.06.2022 r., ponownie zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu o informacje o stanie postępowania wznowionego postanowieniem wznowieniowym.

Pismami z: 5.05.2022 r. i 28.06.2022 r., RDOŚ w Poznaniu wskazał nowe terminy załatwienia sprawy odpowiednio do: 10.06.2022 r. i 6.07.2022 r.

Pismami z: 6.05.2022 r., 3.08.2022 r. i 7.10.2022 r., Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowe terminy odpowiednio do: 5.08.2022 r., 7.10.2022 r. i 9.01.2023 r.

W nawiązaniu do ww. pisma z 28.06.2022 r. oraz powziętej informacji o wydaniu decyzji RDOŚ w Poznaniu z 12.07.2022 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.120), od której zostało wniesione odwołanie, Wojewoda Wielkopolski kolejnymi pismami z: 7.10.2022 r., 9.11.2022 r. i 27.12.2022 r., zwrócił się do RDOŚ w Poznaniu oraz GDOŚ z prośbą o udzielenie informacji odnośnie stanu sprawy.

RDOŚ w Poznaniu udzielił odpowiedzi pismem z 29.12.2022 r., informując, że od decyzji RDOŚ w Poznaniu z 12.07.2022 r. wniesiono odwołania, które zostały przekazane do GDOŚ 12.08.2022 r. i RDOŚ w Poznaniu jak dotąd nie otrzymał informacji o rozstrzygnięciu sprawy.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski postanowieniem z 9.01.2023 r. zawiesił postępowanie w sprawie odwołania od decyzji PMP do czasu rozpatrzenia przez GDOŚ odwołania od decyzji RDOŚ w Poznaniu z 12.07.2020 r. (znak: WOP.050.4.2020.AG.120).

Postanowienie zostało wysłane Pełnomocnikowi zarządcy drogi, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem oraz osobom, które wniosły odwołanie i/lub uzupełnienie odwołania. Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 16.01.2023 r. do 31.01.2023 r., w BIP WUW w Poznaniu 16.01.2023 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania od 16.01.2023 r. do 30.01.2023 r.

Odpowiedzi na ww. pisma udzielił GDOŚ pismem z 15.03.2024 r. (znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.24.2022.ŁD.KB.9), w którym poinformował o wydaniu:

- GDOŚ przekazał kopie ww. decyzji.

[illegible]

Pismem z 12.04.2024 r. organ II instancji wezwał panią XXXX XXXX (osobę, która nie wniosła odwołania, jednak podpisana była pod zbiorczym pismem z 7.06.2020 r.) do uzupełnienia podania z 7.06.2020 r. poprzez jednoznaczne wskazanie przedmiotu żądania.

Wobec braku odpowiedzi wyznaczonym terminie organ II instancji pozostawił podanie bez rozpoznania, o czym zawiadomił panią XXXX XXXX pismem z 25.03.2025 r.

43/72

Żadna z ww. osób nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie, w związku z czym organ II instancji procedował dalej wniesione odwołania.

W tym miejscu wypada przypomnieć, że zgodnie ze stanowiskiem utrwalonym w orzecznictwie organy administracyjne orzekają według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie wydawania przez nie decyzji. Obowiązek ten dotyczy również organu II instancji, co wynika z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Zgodnie z nią organ II instancji ma obowiązek uwzględniać aktualny stan faktyczny i prawny istniejący w dacie wydawania decyzji drugoinstancyjnej. Niezrealizowanie tego obowiązku łączy się z uchybieniem zasadzie prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.).

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę znaczny upływ czasu od momentu wydania decyzji PMP, Wojewoda Wielkopolski dokonał ponownej kompleksowej analizy wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i załączonych do niego dokumentów projektowych, a także zbadał aktualny stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem celem ustalenia, czy uległ on zmianie w toku postępowania naprawczego.

Po stwierdzeniu, że wskazane w pierwotnym wniosku nieruchomości nie figurują w aktualnej ewidencji gruntów i budynków (wypisy z EGiB wg stanu na 2.04.2024 r.), organ II instancji pismem z 12.04.2024 r. wezwał Prezydenta Miasta Poznania (jako zarządcę drogi) do dostarczenia skorygowanego i zaktualizowanego wniosku o wydanie decyzji ZRID, wraz z załącznikami, w tym w szczególności:

- zaktualizowanego szczegółowego wykazu nieruchomości objętych inwestycją (zgodnie z aktualnym stanem ujawnionym w ewidencji gruntów i budynków);
- zaktualizowanej mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, sporządzonej na aktualnym podkładzie mapowym;
- zaktualizowanej analizy powiązań drogi z innymi drogami publicznymi;
- zaktualizowanych map zawierających projekty podziałów nieruchomości;
- zaktualizowanego projektu budowlanego z uwzględnieniem ww. zmian, wraz z wymaganymi przepisami prawa opiniami oraz uzgodnieniami, jeśli zachodzi konieczność ich uzyskania.

Ponadto z uwagi na utratę ważności przedłożonego w sprawie pełnomocnictwa organ zwrócił się z prośbą o wskazanie osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i ewentualnego przedłożenia pełnomocnictwa jednoznacznie umocowującego tę osobę do reprezentowania Prezydenta Miasta Poznania.

Jednocześnie organ zawiadomił także o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 7.10.2022 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 31.08.2024 r.

Odpowiedzi na powyższe wezwanie udzielił pan Radosław Ciesielski, Z-ca Dyrektora ZDM w Poznaniu, pismem z 18.07.2024 r. zwracając się z prośbą o uchylenie wezwania i informując, że inwestycja została w całości zrealizowana i odebrana – roboty budowlane zostały odebrane 5.04.2022 r., a zgodnie z pismem Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Poznania z 18.05.2020 r. decyzja PMP stała się ostateczna 25.03.2020 r.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 25.07.2024 r. wezwał pana Radosława Ciesielskiego do usunięcia braku formalnego podania poprzez przedłożenie pełnomocnictwa umocowującego go do reprezentowania Prezydenta Miasta Poznania w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji. Jednocześnie organ wskazał, że widniejąca na przekazanej wraz z pismem z 18.07.2024 r. kopii decyzji PMP pieczętka poświadczająca, że decyzja ta stała się ostateczna z dniem 25.03.2020 r., zawiera informację błędną, nie znajdującą oparcia w dowodach znajdujących się w aktach sprawy.

Pan Radosław Ciesielski przekazał stosowne pełnomocnictwo pismem bez daty (wpływ: 31.07.2024 r.).

Pismem z 2.08.2024 r. organ II instancji ponownie wezwał pana Radosława Ciesielskiego (jako pełnomocnika zarządcy drogi) do dostarczenia skorygowanego i zaktualizowanego wniosku o wydanie decyzji ZRID wraz z załącznikami, udzielając jednocześnie wyjaśnień odnośnie spoczywającego na organie obowiązku orzekania według aktualnego stanu faktycznego i prawnego.

Pismem z 2.09.2024 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 12.04.2024 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 31.10.2024 r.

W wyznaczonym terminie pan Radosław Ciesielski nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w związku z czym organ II instancji, działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 17.09.2024 r. zawiadomił Pełnomocnika zarządcy drogi, właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem oraz strony, które wniosły odwołanie, o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 18.10.2024 r., zawiadamiając jednocześnie o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazując termin jej załatwienia do 18.11.2024 r. Jednocześnie, działając zgodnie z art. 79a k.p.a., organ poinformował o niespełnieniu przez zarządcę drogi przesłanek zależnych od strony i wskazał, że może to skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem inwestora, a także pouczył, że zgodnie z art. 79a § 2 k.p.a., zarządca drogi lub jego pełnomocnik ma jednak możliwość przedłożenia dodatkowych dowodów w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia z 17.09.2024 r., które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń i w BIP WUW w Poznaniu oraz na elektronicznej tablicy ogłoszeń/BIP UM Poznania od 20.09.2024 r. do 4.10.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 20.09.2024 r.

Pismem z 16.09.2024 r. pan Radosław Ciesielski poinformował, że podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie z 18.07.2024 r. i ponownie zwrócił się z prośbą o uchylenie wezwania.

Wojewoda Wielkopolski udzielił odpowiedzi pismem z 4.10.2024 r., podtrzymując stanowisko wyrażone w pismach z 25.07.2024 r. i 2.08.2024 r. oraz informując o braku podstaw do uchylenia wezwania z 2.08.2024 r., stanowiącego powtórzenie wezwania z 12.04.2024 r.

Pismem z 16.10.2024 r. pan Radosław Ciesielski zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu na uzupełnienie dokumentów i wskazał, że dalsza korespondencja winna być kierowana bezpośrednio do Spółki PIM.

W związku z powyższym organ II instancji pismem z 22.10.2024 r. wezwał Spółkę PIM do wskazania przewidywanego terminu uzupełnienia dokumentów w sprawie oraz jednoznacznego wskazania osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i przedłożenia stosownego pełnomocnictwa.

Odpowiedzi na powyższe wezwanie pismem z 25.10.2024 r. (uzupełnionym 5.11.2024 r.) udzielili: pan Tomasz Płóciniczak, Wiceprezes Zarządu Spółki PIM, oraz pani Barbara Michalska, p.o. dyrektor ds. przygotowania inwestycji w Spółce PIM, wnioskując o wydłużenie terminu do 30.04.2025 r. i przekazując stosowne pełnomocnictwa.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 7.11.2024 r. wydłużył termin uzupełnienia dokumentów do 30.04.2025 r., zawiadamiając jednocześnie o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 17.09.2024 r. i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do 30.05.2025 r.

Pismem z 27.11.2024 r. pan Tomasz Płóciniczak oraz pani Barbara Michalska poinformowali o ustanowieniu pełnomocnika - pana Filipa Walczaka - oraz przekazali aktualne pełnomocnictwo umocowujące go do występowania w imieniu zarządcy drogi.

Pismem z 26.02.2025 r. (wpływ: 27.02.2025 r.), uzupełnionym pismem z 12.03.2025 r. (wpływ: 13.03.2025 r.), Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał:

- skorygowany wniosek o wydanie decyzji ZRID, zawierający m.in. wykaz nieruchomości zgodny ze stanem faktycznym,
- zaktualizowany załącznik nr 1 – mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu (Arkusz 1/2 i Arkusz 2/2),
- zaktualizowany załącznik nr 6 – określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze terenu, przedstawione w formie graficznej (Arkusz 1/2 i Arkusz 2/2),
- zaktualizowany załącznik nr 18 – zakres ograniczeń przedstawiony w formie graficznej,
- oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działek nr ewid. 14/6, 14/5, 3/7, 1/4, 2/1, 3/13, 4/2 ark. 30 obr. 0006 Żegrze i działki nr ewid. 3/25 ark. 13 obr. 0007 Chartowo,
- zaktualizowany opis PZT (strona tytułowa i strony 3-27) z wykazem nieruchomości zgodnym ze stanem faktycznym,
- zaktualizowane rysunki PZT opracowane na aktualnej mapie do celów projektowych (Nr rys. 2A, ark. 1 i 2).

Jednocześnie Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że korekta działek nie wpływa na analizę powiązań drogi z innymi drogami publicznymi.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, organ II instancji ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 14.03.2025 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem

(zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji oraz dodatkowo wypisy z EGiB z 13.01.2025 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 11.04.2025 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 30.05.2025 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia z 14.03.2025 r., które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 21.03.2025 r. do 11.04.2025 r., w BIP WUW w Poznaniu od 21.03.2025 r. do 4.04.2025 r. oraz w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 21.03.2025 r. do 7.04.2025 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 21.03.2025 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Postanowieniem z dnia 28.03.2025 r. Wojewoda Wielkopolski odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji PMP.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę. Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania. Prezydent Miasta Poznania prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja ZRID zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy

i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli decyzji PMP stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. decyzji zawarł opis stanu istniejącego oraz stanu projektowanego, natomiast nie ustalił konkretnych wymagań dotyczących powiązania drogi z innymi drogami publicznymi. Podobnie jak w załączonej do wniosku analizie, błędnie opisano skrzyżowanie ul. Bobrzańskiej z ul. Ślężańską, podczas gdy jest to skrzyżowanie ul. Bobrzańskiej z ul. Piłsudskiego - co wynika m.in. ze skorygowanej analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, przedstawionej przez Pełnomocnika zarządcy drogi w toku postępowania odwoławczego. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne uchylene i skorygowanie zapisu punktu I. decyzji.
- 2) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy. W punkcie II.1 decyzji wskazano, że linia rozgraniczająca teren jest to linia przerywana koloru fioletowego na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji. Zgodnie z legendą widniejącą na załączniku nr 1, linia rozgraniczająca docelowy pas drogowy ulicy Kurlandziej - a więc linia rozgraniczająca teren - zaznaczona jest linią przerywaną koloru zielonego, natomiast linia koloru fioletowego to „linia określająca granicę inwestycji”, będąca de facto granicą terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne doprowadzenie zapisu punktu II.1. decyzji do zgodności z treścią załącznika graficznego.
Ponadto organ I instancji nie wskazał w sposób jednoznaczny nieruchomości lub ich części objętych linią rozgraniczającą teren. Organ II instancji uznał za konieczne uzupełnienie decyzji PMP w tym zakresie.
Z uwagi na dokonane w toku postępowania korekty organ II instancji uznał również za konieczne uchylene załącznika nr 1 do decyzji PMP - map z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren.
- 3) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy. W punkcie III. na stronie 2. organ I instancji prawidłowo ustalił warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.
Z uwagi na przeniesienie decyzji środowiskowej na rzecz Prezydenta Miasta Poznania w toku postępowania odwoławczego, organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie

zapisów punktu III. o stosowną informację.

- 4) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.

- 5) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

W związku z opisanym wyżej przedwczesnym opatrzeniem decyzji PMP klauzulą ostateczności, podziały zatwierdzone decyzją PMP zostały wprowadzone do ewidencji gruntów i budynków i ujawnione w księgach wieczystych. Pomimo niezgodności zapisów decyzji PMP z wnioskiem skorygowanym w toku postępowania odwoławczego organ II instancji uznał jednak za niecelowe wprowadzanie zmian w treści punktu V. decyzji PMP, mając na uwadze zarówno prostotę postępowania, jak i czytelność samego rozstrzygnięcia.

- 6) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.

W związku z opisanym wyżej przedwczesnym opatrzeniem decyzji PMP klauzulą ostateczności, zmiany stanu prawnego wynikające z decyzji PMP zostały wprowadzone do ewidencji gruntów i budynków, ale nie zostały ujawnione w księgach wieczystych. Pomimo niezgodności zapisów decyzji PMP z wnioskiem skorygowanym w toku postępowania odwoławczego organ II instancji uznał jednak za niecelowe wprowadzanie zmian w treści punktu VI. decyzji PMP, mając na uwadze zarówno prostotę postępowania, jak i czytelność samego rozstrzygnięcia.

- 7) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

Z uwagi na uzyskane w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia odnośnie zawartości projektu budowlanego, organ II instancji uznał jednak za celowe uzupełnienie punktu VII. decyzji PMP o enumeratywne wyliczenie tomów składających się na ten projekt.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził także braki i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne częściowe uchylenie załącznika nr 3 do decyzji PMP i zastąpienie następujących jego elementów:

- stron 1. i 2. Projektu zagospodarowania terenu (strony tytułowe Tomu I Projektu budowlanego i Projektu zagospodarowania terenu),
- stron 3.-27. Projektu zagospodarowania terenu (spis zawartości, opis techniczny),
- rysunku Projektu zagospodarowania terenu (arkusze 1 i 2),
- stron tytułowych projektów architektoniczno-budowlanych poszczególnych branż: (Tomy: II, III.A, III.B, IV.A, IV.B, IV.C, V.A, V.B, VI),

- opisu technicznego (str. 2.-21.), rysunku Planu sytuacyjnego (rys. nr 2 - arkusze 1 i 2) oraz rysunków Przekrojów normalnych (rys. nr 4 - arkusze 1 i 2) Tomu II Projektu budowlanego - Projekt architektoniczno-budowlany - branży drogowej.
- strony tytułowej tomu VII - Dokumentacja geologiczno-inżynierska.

Z uwagi na przedłożenie w toku postępowania odwoławczego uaktualnionych oświadczeń projektantów i sprawdzających oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., organ II instancji uznał także za celowe uzupełnienie projektu budowlanego o te elementy.

Ponadto, z uwagi na zaistniałe w toku postępowania odwoławczego zmiany stanu faktycznego i prawnego, Wojewoda Wielkopolski uznał za celowe i niezbędne zatwierdzenie dodatkowych, zaktualizowanych elementów dokumentacji budowlanej. Biorąc jednak pod uwagę ekonomikę i racjonalność postępowania, jak również fakt, że inwestycja została już zrealizowana, Wojewoda Wielkopolski dokonał ww. zatwierdzenia wyłącznie w zakresie niezbędnym do zobrazowania nowego stanu prawnego, tj. w zakresie obejmującym częściową aktualizację PZT (strona tytułowa i strony 3.÷27.) o wykaz nieruchomości zgodny ze stanem faktycznym istniejący w dacie orzekania przez organ II instancji, a także zaktualizowane rysunki PZT, opracowane na aktualnej mapie do celów projektowych (Nr rys. 2A, ark. 1 i 2).

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), oraz rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji ZRID.

Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku wskazania we wniosku takiej potrzeby - nie określił obowiązku budowy oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy).

W toku postępowania odwoławczego Pełnomocnik zarządcy drogi dokonał korekty wniosku w tym zakresie, wskazując na konieczność budowy tymczasowego obiektu budowlanego - tymczasowego odcinka sieci gazowej na działce nr ewid. 3/13 ark. 30 obr. Żegrze. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne wprowadzenie stosownego zapisu w punkcie VIII.2. oraz dokonanie korekty w punkcie VIII.10 zaskarżonej decyzji;

- w punkcie VIII.3. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, oraz prawidłowo określił terminy tych rozbiórek (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy);
- w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie VIII.8. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu i zjazdów, a w punkcie VIII.10. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, h, j specustawy).

W toku postępowania odwoławczego Pełnomocnik zarządcy drogi dokonał korekty wniosku w tym zakresie, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne uchylene VIII.8. i wprowadzenie w to miejsce zapisów zgodnych z wnioskiem, a także dokonanie odpowiednich korekt w punktach VIII.10. i VIII.11. zaskarżonej decyzji;

- w punkcie VIII.9. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.10. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy).

W toku postępowania odwoławczego Pełnomocnik zarządcy drogi dokonał korekty wniosku w zakresie wskazania właściwej nazwy drogi znajdującej się na działce 14/5 ark. 30 obr. Żegrze, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne dokonanie stosownej korekty w tabeli zawartej w punkcie VIII.9. zaskarżonej decyzji;

- w punkcie VIII.10. organ I instancji zezwolił na budowę/przebudowę sieci uzbrojenia terenu, zjazdów i innych dróg publicznych. Z uwagi na korekty dokonane w toku postępowania odwoławczego organ II instancji uznał za konieczne doprecyzowanie i uzupełnienie zapisów tego punktu;
- w punkcie VIII.11. organ I instancji zgodnie z wnioskiem określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków określonych w punktach VIII.8. i VIII.9. (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h, j specustawy).

Z uwagi na korektę wniosku w tym zakresie, dokonaną w toku postępowania odwoławczego, jak również z uwagi na fakt, że inwestycja została zrealizowana, w związku z czym określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości na czas realizacji inwestycji stało się bezprzedmiotowe, organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie zapisów tego punktu zgodnie ze stanem prawnym i faktycznym istniejącym w dacie orzekania.

9) Decyzja PMP spełnia ponadto wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie IX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie X. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

10) W analizowanym przypadku nie zachodziła potrzeba dokonania ustaleń wynikających z art. 11 ust. 1 pkt 8 lit. f oraz art. 20a ust. 1 specustawy.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził także, że tylko częściowo spełnia ona wymóg art. 107 § 1 k.p.a. Decyzja PMP narusza bowiem przepis art. 107 § 1 k.p.a.

poprzez brak oznaczenia strony lub stron. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, jednak w uzasadnieniu decyzji nie wskazano innych stron postępowania.

Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji ZRID stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątplenia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji ZRID obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12).

Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Z uwagi na szerokie spektrum konsekwencji prawnych braku oznaczenia strony bądź błędnego jej oznaczenia w treści decyzji administracyjnej, ocena skutków tego uchybienia nie może być dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy (por. wyrok WSA w Poznaniu z 4.04.2012 r., sygn. akt IV SA/Po 1232/11). W związku z tym organ II instancji rozważył, co następuje:

Artykuł 11c specustawy stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji ZRID stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a. Zasada ta

znajduje zastosowanie m.in. w odniesieniu do kwestii ustalania kręgu stron oraz zawiadamiania ich o wszczęciu postępowania i o wydaniu decyzji.

Każda decyzja administracyjna winna zawierać oznaczenie strony lub stron (co wynika wprost z art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a.), jednak ich wskazanie - zwłaszcza w przypadku decyzji wydawanych na podstawie tzw. specustaw - nie oznacza automatycznie ustalenia zamkniętego kręgu stron. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji ZRID nie jest bowiem możliwe imienne wskazanie wszystkich jego stron.

Przepis szczególny, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), posługując się pojęciem „pozostałych stron”. Zgodnie z przepisami specustawy, zawiadomienia doręcza się jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń. Co więcej, przepis art. 11f ust. 3 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzję, mimo iż kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Ustawodawca nie przewidział więc zawężenia kręgu stron postępowania do konkretnych podmiotów, biorąc pod uwagę możliwość wykazania ograniczonych praw rzeczowych oraz innych praw do nieruchomości, interesu prawnego lub obowiązku przez podmioty niemożliwe do wskazania przez organ na podstawie złożonego wniosku.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, iż po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie. Brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 k.p.a.

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu.

W analizowanym przypadku zarówno właściciele lub użytkownicy rzeczy nieruchomości, jak i „pozostałe strony”, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji PMP. Ponadto w decyzji PMP jednoznacznie wskazano nieruchomości objęte inwestycją. Można więc uznać, że decyzja PMP skierowana została do wszystkich stron postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie doszło do ujawnienia nieznanej organowi strony lub stron.

Reasumując, nieprawidłowe oznaczenie stron w decyzji PMP, mimo że stanowi naruszenie art. 107 § 1 k.p.a., w analizowanym przypadku nie miało jednak wpływu ani na przebieg postępowania, ani na treść rozstrzygnięcia merytorycznego, tak więc nie wpływa w sposób istotny na wynik sprawy, a tym samym nie stanowi podstawy do uchylenia decyzji PMP.

Do ujawnienia stron postępowania nieznanymi organowi I instancji doszło dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji. Organ II instancji, ponownie prowadząc postępowanie,

przeanalizował wnoszone przez te strony uwagi, wezwał Inwestora do ustosunkowania się do nich oraz dokonał oceny ich wpływu na wynik sprawy. Stanowisko odnośnie wniesionych uwag znajduje się w dalszej części niniejszej decyzji.

Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji ustosunkował się do wymogów art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 u.i.o.ś.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Zarówno odwołania, jak i ich późniejsze uzupełnienia, zawierają szereg ogólnych uwag dotyczących opinii Odwołujących odnośnie stosunku władz Miasta do obywatela, działań w kierunku zmniejszenia hałasu drogowego, organizacji ruchu drogowego, zaniedbań planistycznych i inwestycyjnych, gospodarowania funduszami i inwestycji drogowych na terenie miasta.

Wyżej wymienione zarzuty nie dotyczą zagadnień będących przedmiotem postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i jako takie nie podlegają rozpatrzeniu w postępowaniu odwoławczym.

Jak wskazano w wyrokach NSA z 4.10.2016 r. i 2.07.2019 r. (sygn. akt: II OSK 1412/16 i II OSK 1067/19), zakres prowadzonego postępowania weryfikacyjnego musi ściśle odpowiadać interesowi prawnemu podmiotu kwestionującego decyzję dotyczącą inwestycji liniowej. Inwestycje tego typu mają złożony charakter, a inwestor działa w interesie publicznym, tym samym odwołanie od decyzji wydawanych w postępowaniach dotyczących inwestycji liniowych należy rozpatrywać z uwzględnieniem prymatu interesu publicznego tylko w odniesieniu do konkretnego interesu prawnego odwołującego się.

Rozwinięcie tej myśli można znaleźć w wyroku WSA w Warszawie z 28.06.2019 r. (sygn. akt VII SA/Wa 941/19): „Podkreślić należy, że w przypadku inwestycji liniowych, w tym drogowych, zakres chronionego interesu prawnego stron jest zasadniczo determinowany tym, na ile przedmiotowa inwestycja oddziałuje na ich prawa rzeczowe wynikające zwłaszcza z własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego. Zgodnie z art. 11i ust. 1 specustawy drogowej, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy - Prawo budowlane, z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Powyższe powoduje, że o tym, czy dany podmiot jest

stroną danego postępowania, czy nie i jakie w tym zakresie uzyskuje uprawnienia procesowe, decyduje przysługujący mu interes prawny. Jego realność i konkretność powoduje, że decyzja zezwalająca na realizację inwestycji drogowej wydana w postępowaniu prowadzonym w trybie specustawy drogowej może podlegać badaniu na żądanie strony tylko w tej części, w której odnosi się ona do jej interesu prawnego (por. wyrok NSA z 6.01.2006 r., sygn. akt II OSK 364/05; wyrok NSA z 29.11.2013 r., sygn. akt II OSK 1539/12)". W tym miejscu wypada także zacytować wyrok WSA w Warszawie z 22.01.2020 r. (sygn. akt VII SA/Wa 2629/19): „Należy też przy tym uwzględnić, że przy tego rodzaju inwestycji, mającej charakter liniowy, podmiot zainteresowany może kwestionować wydane rozstrzygnięcie jedynie w takim zakresie, który go dotyczy. Inaczej mówiąc, dany podmiot, wywodzący swój interes prawny np. z prawa własności nieruchomości X, nie może podnosić zarzutów i kwestionować decyzji ZRID w zakresie, w jakim ta odnosi się do nieruchomości Y należącej do innego podmiotu. Wykraczałoby to poza uprawnienia jakie przysługują podmiotowi władającemu działką X”.

Wynika z powyższego, że w przypadku, gdy zarzuty sformułowane w odwołaniu mają naturę ogólną i nie są powiązane z konkretnym interesem prawnym odwołującego, brak jest podstaw do ich rozpatrywania i uwzględniania przez organ odwoławczy.

II.

Odnosząc się do wszelkich zarzutów dotyczących postępowania zakończonego wydaniem decyzji środowiskowej, takich jak udział stron w tym postępowaniu, kwestia uwzględnienia konfliktu społecznego - sprzeciwu mieszkańców wobec wycinki drzew, kwestia przeanalizowania alternatywnych wariantów lokalizacji inwestycji i jej elementów, kwestia zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia (prawidłowość inwentaryzacji drzew, informacje odnośnie występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie, prawidłowość analizy akustycznej, pomiaru ruchu itp.), braku szczegółowych badań związanych z ochroną roślin i zwierząt występujących na tym terenie inwestycji oraz terenach sąsiednich, prawidłowości ekspertyzy ornitologicznej a także zarzutów dotyczących ewentualnych uciążliwości w trakcie robót budowlanych (kwestia zabezpieczenia akustycznego oraz odpowiedniej technologii wykonywania projektowanego uzbrojenia w określonej odległości od drzew i krzewów) należy przede wszystkim podkreślić, że zarzuty dotyczące prawidłowości decyzji środowiskowej nie mogą być przedmiotem analizy w niniejszej sprawie, bowiem - zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie - organy orzekające o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie są właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

W tym miejscu wypada także przytoczyć stanowisko zawarte w wyroku NSA z 18.12.2024 r. (sygn. akt II OSK 2414/24): „(...) należy jednoznacznie stwierdzić, że postępowanie o wydanie decyzji ZRID w żadnym razie nie może służyć do podważenia legalności wydanych decyzji środowiskowych. Tego rodzaju ocena nie mieści się w kompetencjach organów wydających decyzje ZRID, a w konsekwencji i Sądów Administracyjnych rozpoznających skargi na decyzje ZRID. Dlatego wszystkie okoliczności (...) związane z przebiegiem postępowania

środowiskowego i jego wynikiem nie mają żadnego znaczenia dla oceny legalności decyzji ZRID.”.

Kompetencja w zakresie poruszanych w odwołaniach zagadnień dotyczących wpływu inwestycji na środowisko również nie przysługuje organom orzekające o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Zgodnie bowiem z art. 63 ust. 1 pkt 3 u.i.o.ś. zbadanie przez organ zasięgu, wielkości i złożoności oddziaływania inwestycji należy do obowiązków spoczywających na organie właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w związku ze stwierdzaniem obowiązku (lub jego braku) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zagadnienia te nie mogą więc być przedmiotem analizy w sprawie odwołania od decyzji PMP, bowiem kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w u.i.o.ś.

Kwestie dotyczące oddziaływania na środowisko inwestycji drogowej objętej decyzją PMP zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z tym wydane zostały m.in. następujące rozstrzygnięcia, wymienione wyżej w niniejszej decyzji:

- decyzja środowiskowa,
- decyzja RDOŚ w Poznaniu z 12.07.2022 r. odmawiająca uchylecia ostatecznej decyzji środowiskowej,
- decyzja GDOŚ z 15.03.2024 r. utrzymująca w mocy decyzję RDOŚ w Poznaniu z 12.07.2022 r.,
- decyzja GDOŚ z 15.03.2024 r. umarzająca postępowanie odwoławcze od ww. decyzji RDOŚ w Poznaniu wobec osób nieposiadających przymiotu stron.

W obiegu prawnym pozostaje więc decyzja środowiskowa załączona do wniosku o wydanie decyzji ZRID, przeniesiona na rzecz Prezydenta Miasta Poznania decyzją Prezydenta Miasta Poznania z 7.04.2021 r. (znak: KOS-V.6220.48.2021).

III.

Odnosząc się do zarzutów wniesionych w odwołaniach w zakresie dotyczącym postępowania zakończonego wydaniem decyzji PMP oraz rozstrzygnięć w tej decyzji zawartych, na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku NSA z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu

pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja ZRID jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Podobnie stwierdził NSA w wyroku z 3.09.2014 r. (sygn. akt II OSK 1730/14): „Organ nie może oceniać racjonalności czy też słuszności przyjętych we wniosku rozwiązań projektowych, gdyż postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację danej inwestycji drogowej toczy się na wniosek zarządcy drogi, którym to wnioskiem organ administracji jest związany. Organ

nie może dokonywać, jakichkolwiek zmian np. w zakresie lokalizacji, przebiegu oraz planowanych parametrów technicznych konkretnej inwestycji. To bowiem inwestor dokonuje wyboru najkorzystniejszych w jego ocenie rozwiązań odnoszących się do planowanego przez niego przedsięwzięcia drogowego. Rolą orzekającego w sprawie organu jest natomiast sprawdzenie kompletności wniosku w świetle wymogów ustawowych oraz czy koncepcja składającego wniosek mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo. Należy jednak dopuścić weryfikację zasadności żądania w zakresie ewentualnego istnienia rozwiązania alternatywnego zapewniającego możliwość realizacji tego samego celu publicznego przy ograniczeniu stopnia ingerencji w prawo własności osób trzecich. Dopuszczyć także należy ocenę przez organ niezbędności realizacji celu inwestycji jako przesłanki ingerencji w prawo własności nieruchomości. Ta weryfikacja nie może mieć jednak na celu samej kontroli zasadności poszczególnych rozwiązań wskazanych we wniosku, ale ma na celu zbadanie niezbędności inwestycji do realizacji ogólnego celu przedsięwzięcia drogowego.”.

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można

uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

IV.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy należy w pierwszej kolejności odnieść się do zarzutów dotyczących art. 7, 77 § 1 i art. 80 k.p.a. oraz zasady: praworządności, prawdy obiektywnej, pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, wysłuchania stron, przekonywania, ugodowego załatwiania spraw, jak również zarzutów dotyczących braku zawiadomienia o wszczęciu postępowania, o jego przebiegu i o wydaniu decyzji, braku uprzedniej konsultacji z mieszkańcami, braku możliwości zapoznania się z aktami postępowania i w konsekwencji braku możliwości obrony praw stron.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji ZRID nie jest możliwe imienne wskazanie wszystkich jego stron. Co istotne, przyznanie lub odmowa przyznania osobie fizycznej lub prawnej przymiotu strony nie jest przedmiotem orzekania w decyzji ZRID. Innymi słowy, w decyzji tej nie rozstrzyga się, czy konkretna osoba fizyczna (wskazana imiennie) lub prawna była stroną postępowania. W toku postępowania zakończonego wydaniem decyzji PMP organ I instancji nie wydawał żadnych rozstrzygnięć dotyczących kwestii uznania osoby fizycznej za stronę postępowania.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w sposób zgodny z przepisami specustawy. Odwołujący, będący „pozostałymi stronami” nie widniejącymi w katastrze nieruchomości jako właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zezwolenia na realizację spornej inwestycji drogowej, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji PMP w drodze obwieszczenia. Mieli więc możliwość wzięcia udziału w tym postępowaniu, składania uwag i wniosków oraz obrony przysługujących im praw. Do momentu wydania zaskarżonej decyzji żaden z Odwołujących nie skorzystał z tej możliwości - z akt sprawy wynika, że w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie wpłynęły żadne uwagi, wnioski czy zarzuty.

W tym miejscu należy także podkreślić, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody dotychczasowego właściciela nieruchomości objętej wnioskiem, a tym bardziej - od zgody czy opinii właścicieli nieruchomości sąsiednich. Żaden przepis specustawy nie nakłada na organ wydający decyzję ZRID obowiązku przeprowadzenia konsultacji ze stronami postępowania lub zasięgania ich opinii co do lokalizacji, kształtu czy niezbędności inwestycji. Żaden przepis prawa nie uzależnia również możliwości wydania decyzji ZRID od uzyskania akceptacji pozostałych stron postępowania.

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia obywateli co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego.

Wprowadzie zasada wynikająca z art. 7 k.p.a. wymaga uwzględnienia interesów stron, zrównoważenia interesu społecznego (publicznego) i słusznego interesu prywatnego, jednak regulacje specustawy w sposób istotny ograniczają zakres stosowania tej zasady w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji ZRID. Należy jeszcze raz podkreślić, że organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi i mogą działać tylko w granicach tego wniosku, oceniając jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia i nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji. Ochrona interesu osób trzecich (a już zwłaszcza w sytuacji, gdy taki interes nie został w żaden sposób zasygnalizowany w toku postępowania) nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Poza tym, pojęcie nieostre, jakim posługuje się ustawodawca "uzasadnione interesy osób trzecich", nie może być wykładane w sposób zaprzeczający ratio legis będącego podstawą ustawy - uproszczenia procedur związanych z realizacją inwestycji drogowych.

W związku z powyższym zarzut naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a., mającego polegać na pozbawieniu Odwoływających możliwości czynnego udziału w postępowaniu, braku konsultacji z mieszkańcami i nieuwzględnieniu ich ewentualnych opinii i uwag, należy uznać za bezpodstawny.

W ocenie organu II instancji, analiza zgromadzonych w sprawie materiałów pozwala na stwierdzenie, że Prezydent Miasta Poznania, wydając zaskarżone rozstrzygnięcie, stosownie do treści art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a. ocenił całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również nie uchybił zasadom proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji Odwołujący nie wnieśli żadnych uwag. Uwagi wnoszone w toku postępowania odwoławczego były przekazywane Pełnomocnikowi zarządcy drogi celem zajęcia stanowiska. Pełnomocnik zarządcy drogi nie wyraził woli zmiany przebiegu planowanej inwestycji.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana

co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

V.

Odnosnie wszelkich zarzutów dotyczących niewzięcia pod uwagę uzasadnionych interesów Odwołujących polegających na przypuszczalnym obniżeniu wartości należących do nich nieruchomości oraz uniemożliwieniu lub zakłócaniu korzystania z nich ponad przeciętną miarę, w szczególności poprzez hałas, wibracje oraz wszelkiego rodzaju zanieczyszczenia, jak również ograniczenie w korzystaniu z dodatkowych wyjść od strony ul. Kurlandzkiej należy wyjaśnić, co następuje:

Po pierwsze, zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie III. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji, a ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

W niniejszym postępowaniu odwoławczym nie podlega więc badaniu zarzut, iż planowana inwestycja spowoduje obniżenie wartości nieruchomości. Podkreślić trzeba wyraźnie, że kwestia wpływu inwestycji na wartość nieruchomości sąsiednich nie jest przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji ZRID. Powoływanie się na taką szkodę, która może powstać na skutek realizacji decyzji, a która nie jest objęta odszkodowaniem przyznawanym na podstawie specustawy, nie stanowi interesu prawnego ale interes faktyczny. Budowa drogi może oddziaływać na wartość nieruchomości sąsiednich w różny sposób, niemniej żaden przepis nie uzależnia legalności decyzji ZRID od nieobniżania wartości nieruchomości przyległych (por. wyrok NSA z 1.02.2019 r., sygn. akt II OSK 3191/18). Przedmiotem orzekania zarówno przez organ I, jak i II instancji, nie jest prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku Odwołujących, jako czynnika decydującego o wyborze przez inwestora konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez Odwołujących zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

Po drugie, ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od subiektywnej opinii stron postępowania odośnie możliwych konsekwencji budowy drogi. Z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją lub z nią sąsiadujących. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas

wykorzystujących daną nieruchomość lub planujących jej wykorzystywanie w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja ZRID jest wadliwa.

Po trzecie, pojęcie „uzasadnionych interesów osób trzecich” powinno być interpretowane w oparciu o przesłanki obiektywne, czyli zgodność z przepisami prawa. Strona skarżąca winna wskazać, jakie konkretnie przepisy prawa powszechnie obowiązującego zostały naruszone w wyniku wydania decyzji pozwalającej na realizację spornej inwestycji drogowej, przy czym za niewystarczające należy uznać przywołanie ogólnych przepisów art. 140 i 144 k.c., dotyczących treści własności oraz ograniczeń w wykonywaniu prawa własności nieruchomości (por. wyrok NSA z 8.05.2019 r., sygn. akt II OSK 246/19; wyrok NSA z 13.11.2018 r., sygn. akt II OSK 2933/18; wyrok WSA w Białymstoku z 25.06.2019 r., sygn. akt II SA/Bk 149/19).

Odnosząc się więc do zarzutów dotyczących utrudnień w korzystaniu z nieruchomości podkreślić trzeba wyraźnie, iż kwestie te nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji ZRID.

W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji organy obu instancji nie badają zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych decyzją. Kwestia braku możliwości normalnego korzystania z nieruchomości miałaby znaczenie w przypadku badania zasadności wykupu pozostałej po podziale części nieruchomości, co przewidziane jest w art. 13 ust. 3 specustawy, i z tego powodu nie może być przedmiotem badania przez organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Ustawodawca w ww. przepisie zabezpieczył interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału nie nadają się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele. Konstrukcja zastosowana w art. 13 ust. 3 specustawy, w oparciu o który inwestor podejmuje czynności zmierzające do nabywania gruntów pod inwestycje drogowe i samodzielnie decyduje o tym, czy dana nieruchomość spełnia kryteria wskazane w powołanym przepisie, stanowi roszczenie cywilnoprawne, którego zasadność może ocenić jedynie sąd powszechny. Organ administracji publicznej nie prowadzi w tego typu sprawach postępowania administracyjnego i nie orzeka w tym zakresie w formie decyzji administracyjnej (por. wyrok NSA z 8.11.2011 r., sygn. akt I OSK 1932/10; wyroki WSA w Warszawie z: 17.09.2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 935/14; 5.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 716/12; 29.03.2012 r., sygn. akt I SA/Wa 2289/1).

W tym miejscu należy również zauważyć, że zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy specustawy, Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy

kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego.

Wszelkie ewentualne uciążliwości związane z bezpośrednim sąsiedztwem inwestycji polegającej na budowie drogi (np. nadmierny hałas) pozostają poza zakresem przedmiotowym postępowania administracyjnego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Zgodzić się należy z WSA w Gliwicach, że gdyby w toku postępowania zmierzającego do wydania decyzji ZRID badano każdy zarzut odwołujący się do natężenia ruchu drogowego czy hałasu „w terenie zabudowanym nie dochodziłoby do modernizacji czy budowy dróg publicznych, co niewątpliwie leży w interesie społecznym” (wyrok z 9.05.2018 r., sygn. akt II SA/GI 43/18). Kwestie te mogą jedynie być przedmiotem roszczeń cywilnych, które rozstrzyga sąd powszechny (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 10.05.2017 r., sygn. akt II SA/Go 44/17). Oddziaływanie świadczące o przekroczeniu dopuszczalnych granic emisji może uzasadniać powstanie po stronie osób poszkodowanych odpowiednich roszczeń, na podstawie art. 144 k.c. (por. wyrok NSA z 28.04.2009 r., sygn. akt II OSK 12/08). Należy jednak podkreślić, że wymaga to jednoznacznego wykazania, że takie oddziaływanie (zakłócenie) w ogóle może mieć miejsce.

Zwrócić trzeba w tym zakresie uwagę na ugruntowane orzecznictwo sądowoadministracyjne, w którym emisje pośrednie nie stanowią źródła interesu prawnego, ponieważ co do zasady są dozwolone, jeśli nie przekraczają tzw. „przeciętnej miary” (por. wyrok NSA z 12.03.2015 r., sygn. akt II OSK 2089/13). W praktyce, przy ustalaniu przeciętnej miary należy uwzględniać społeczno-gospodarcze przeznaczenie nieruchomości emitującej zakłócenia, jak też nieruchomości doznającej zakłóceń. Dopuszczalne są tylko takie zakłócenia, które wynikają z normalnej eksploatacji nieruchomości, na której umiejscowione jest źródło zakłóceń, zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i jednocześnie nie naruszają normalnej eksploatacji nieruchomości doznającej zakłóceń zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem (por. wyrok NSA z 15.05.2014 r., sygn. akt II OSK 3116/13). Zatem samo podniesienie argumentu, że inwestycja drogowa będzie powodowała emisję pośrednią ponad przeciętną miarę, świadczy wyłącznie o subiektywnym przekonaniu, nieopartym żadnymi dowodami.

Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być rozumiana w sposób absolutny. Nie może być również dokonywana w oparciu o indywidualną wrażliwość czy wygodę zainteresowanego. O naruszeniu interesu osób trzecich można mówić jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy. W art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy nie chodzi o ochronę wartości nieruchomości sąsiednich i subiektywne przekonanie o negatywnym oddziaływaniu projektowanej inwestycji. (por. wyrok WSA w Gdańsku z 25.07.2018 r., sygn. akt II SA/Gd 217/18 oraz wyrok NSA z 16.04.2019 r., sygn. akt II OSK 25/19).

Jeżeli jednak w związku z realizacją inwestycji drogowej Odwołujący uważają, że doznali szkody, to mogą skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego (które jest rozpatrywane

przez sąd powszechny) i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ma jednak charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika jednoznacznie, iż rozbudowywana ulica Kurlandzka nie jest nowym elementem w układzie drogowym w tym rejonie, a uporządkowanie tego układu oraz ograniczenie jego negatywnego wpływu poprzez budowę ekranów akustycznych skutkować będzie raczej podniesieniem standardu przyległych nieruchomości, a nie jego obniżeniem.

Podkreślić także należy, że decyzja PMP narzuca na inwestora obowiązek realizacji inwestycji zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa oraz z poszanowaniem interesów osób trzecich wynikających z Pr. bud. (por. pkt IV. decyzji). W ocenie organu II instancji decyzja PMP czyni w ten sposób zadość wymaganiom art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy.

VI.

Odnosnie przedstawionych przez Odwołujących obaw dotyczących oddziaływania inwestycji na środowisko należy przypomnieć że, jak sami wskazali, są oni właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji drogowej, a źródła interesu prawnego w ich przypadku należy upatrywać w możliwości wystąpienia immisji bezpośrednich i pośrednich, bowiem planowana inwestycja drogowa może wpłynąć na należące do nich nieruchomości np. poprzez oddziaływania akustyczne oraz zanieczyszczenia.

Należy więc ponownie wskazać, że kwestie oddziaływania inwestycji na środowisko (a więc również na nieruchomości Odwołujących) zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji środowiskowej. Zgodnie z art. 86 u.i.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy, tzn. również decyzje ZRID. Związanie organu decyzją oznacza, że nie może on pominąć żadnych obowiązków i uprawnień wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wskazać także należy, że decyzja PMP została wydana w oparciu o ostateczną decyzję środowiskową. W punkcie III.5. decyzji PMP zawarty został wymóg spełnienia warunków wynikających z decyzji środowiskowej, która to decyzja w punkcie II. określa warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji, eksploatacji oraz użytkowania przedsięwzięcia, w punkcie III. określa wymagania dotyczące ochrony środowiska, a w punkcie IV. nakłada obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nie ma potrzeby powtarzania tych ustaleń w decyzji ZRID.

Wymogi decyzji środowiskowej zostały również uwzględnione w projekcie budowlanym, będącym załącznikiem do decyzji.

Podkreślić należy, że w ramach niniejszego postępowania odwoławczego zgodność przyjętych rozwiązań projektowych z decyzją środowiskową została zbadana, a organ II instancji nie stwierdził nieprawidłowości w tym zakresie.

Decyzja środowiskowa nie zawiera konkretnych rozwiązań technologicznych czy materiałowych, wskazuje jednak m.in., jakie wymagania mają spełniać ekrany akustyczne - ich podstawowe parametry i lokalizację. To na inwestorze ciąży obowiązek wykonania ekranu akustycznego w taki sposób, aby zapewniona została właściwa ochrona akustyczna.

Ewentualne stwierdzenie, że dany ekran nie spełnia wymagań akustycznych, może nastąpić dopiero po zrealizowaniu inwestycji i przeprowadzeniu w tym zakresie badania natężenia dźwięku przedostającego się na sąsiednie działki. Nie jest to możliwe przed zrealizowaniem inwestycji i nie może być przedmiotem badania na etapie wydawania decyzji ZRID. W tym miejscu wypada również dodać, że w ostatecznej decyzji środowiskowej nałożono obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie wykonania pomiaru poziomu hałasu w środowisku na terenie zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej wzdłuż ul. Bobrzańskiej i ul. Kurlandzkiej po 6 miesiącach od dnia oddania do użytkowania planowanego przedsięwzięcia.

Reasumując, zarzuty Odwołujących odnośnie wpływu inwestycji na środowisko, jako oparte głównie na przypuszczeniach i sprzeczne z analizą organu środowiskowego, nie mogą zostać uwzględnione.

VII.

Oдноśnie zarzutu nieuwzględnienia wskazanych przez Odwołujących zabytkowych obiektów fortyfikacyjnych należy stwierdzić, że inwestycja została pozytywnie zaopiniowana przez Miejskiego Konserwatora Zabytków pismem z 4.12.2018 r. (znak: MKZ-VII.4125.198.2018), a organ I instancji prawidłowo ustalił warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków w punkcie III. na stronie 2. decyzji PMP.

VIII.

Oдноśnie zarzutu sprzeczności z zapisami uchwały Rady Miasta Poznania nr LXXIV/779/2005 z dnia 5 lipca 2005 r. należy przede wszystkim wskazać, że była to uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "III RAMA KOMUNIKACYJNA odcinek wschodni" w Poznaniu, a więc uchwała nie stanowiąca aktu prawa miejscowego.

Należy też wyjaśnić, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza, że prowadząc inwestycję w oparciu o przepisy specustawy, można realizować inwestycję drogową na obszarze, który w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ma zupełnie odmienne przeznaczenie (stanowisko takie jest ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych). Tak więc ani zarządca drogi, ani organ wydający decyzję ZRID,

nie jest zobowiązany do analizowania czy uwzględniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - tym bardziej takich, które nie zostały jeszcze uchwalone.

IX.

Odnosnie wyrażonych przez Odwołujących wątpliwości dotyczących umocowania pana Filipa Walczaka, który działając w imieniu Miasta Poznania, jednocześnie składał wniosek do Miasta Poznania, należy wskazać, że kwestie związane z umocowaniem kolejnych występujących w sprawie pełnomocników zostały wyjaśnione w toku postępowania prowadzonego przez organ II instancji, co znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Z mocy art. 11 a specustawy decyzję ZRID dla dróg powiatowych i gminnych wydaje starosta na wniosek właściwego zarządcy drogi. Zarządcą dróg w odniesieniu do dróg powiatowych jest zarząd powiatu, a w odniesieniu do dróg gminnych - wójt (burmistrz, prezydent miasta). W miastach na prawach powiatu, funkcje przypisane staroście sprawuje prezydent miasta. W konsekwencji prezydent miasta staje się organem uprawnionym do wydawania decyzji ZRID na obszarach miasta na prawach powiatu. Ustawodawca wiedział o tym, że w przypadku czy to dróg powiatowych, czy też większości dróg w miastach na prawach powiatu będzie występowała sytuacja, w której ten sam organ zainicjuje postępowanie (jako zarządca drogi) i wyda decyzję (jako organ administracji samorządowej). Jest to więc zasada, a nie sytuacja, która mogła zdarzyć się wyjątkowo, a mimo to specustawa nie wprowadza wyłączenia prezydenta miasta na prawach powiatu w sprawach wydania decyzji ZRID dotyczącej drogi gminnej. Należy też zauważyć, że wykonywanie zadań publicznych, do których należy budowa dróg gminnych i powiatowych, jest zaspokajaniem zbiorowych potrzeb wspólnoty, tak więc rolę inwestora - zarządcy drogi gminnej należy postrzegać jako wykonanie zadań własnych gminy, a nie interesu prawnego inwestora. Reasumując, zgodnie z przepisami specustawy prezydent miasta na prawach powiatu pełni jednocześnie rolę wnioskodawcy, organu wydającego decyzję i przedstawiciela jednostki samorządu terytorialnego, na rzecz której następuje nabycie nieruchomości pod inwestycję. Stanowisko takie wyrażane jest w piśmiennictwie oraz utrwalone w orzecznictwie (por. wyroki NSA z: 30.03.2010 r., sygn. akt II OSK 88/10; 15.11.2011 r., sygn. akt II OSK 2087/11; 19.02.2014 r., sygn. akt II OSK 3015/13l czy wyrok WSA w Poznaniu z 13.08.2014 r., sygn. akt II SA/Po 312/14).

Należy też zwrócić uwagę na prezentowane jednolicie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego stanowisko, że prezydent miasta na prawach powiatu sprawujący funkcję starosty nie jest wyłączony - wobec braku wyraźnego wyłączenia ustawowego - od wydania decyzji ZRID w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych (wyroki NSA z: 30.03.2010 r., sygn. akt II OSK 88/10; 5.11.2010 r., sygn. akt II OSK 1829/10; 15.11.2011 r., sygn. akt II OSK 2087/11; 2.10.2012 r., sygn. akt II OSK 1840/12; 30.11.2012 r., sygn. akt II OSK 2254/12). Mimo, że ustawodawca ma świadomość, że wiele miast w kraju ma status miast na prawach powiatu, przepisy specustawy nie zawierają żadnych regulacji szczególnych, z których wynikałoby wyłączenie prezydenta miasta na prawach powiatu w sprawach, w których z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwolenie na budowę drogi

gminnej występuje gmina. Także w k.p.a. brak jest generalnej regulacji dotyczącej wyłączenia organu jednostki samorządu terytorialnego w sprawach, w których organ ten reprezentuje jednocześnie interesy wspólnoty samorządowej (por. wyrok NSA z 11.03.2014 r., sygn. akt II OSK 2075/12).

Tak więc sformułowany przez Odwołujących zarzut należy uznać za bezpodstawny.

X.

Odnosnie uwag dotyczących lokalizacji i parametrów ekranów akustycznych, zawartych w odwołaniach, ich uzupełnieniach oraz późniejszych pismach, wnoszonych w toku postępowania odwoławczego przez pana XXXX XXXX, należy wyjaśnić, co następuje:

Odnosnie kwestii zmiany lokalizacji spornego ekranu akustycznego zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie III. niniejszego uzasadnienia. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Kwestia usytuowania ekranu „tuż obok domu” nie może być uznawana za naruszenie interesu osób trzecich, bowiem obowiązujące przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie odległości pasa drogowego od budynków mieszkalnych, jak również odległości ekranu akustycznego od granicy sąsiednich posesji.

W pierwszej kolejności należy przytoczyć art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 320 ze zm.), zwanej dalej u.d.p., zgodnie z którym „Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) pas drogowy - wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą; 2) droga - budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym (...)”.

Zgodnie z § 132 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia w sprawie WT ekran służący ochronie środowiska zalicza się do ogrodzenia drogi, a zgodnie z ust. 4. tego przepisu ogrodzenie drogi powinno być zlokalizowane nie bliżej niż: 1) 0,75 m - od granicy pasa drogowego i co najmniej 1,00 m od krawędzi skarpy nasypu lub skarpy wykopu; dopuszcza się zmniejszenie tych odległości na drodze klasy GP i drogach niższych klas do 0,50 m od granicy pasa drogowego i do 0,50 m od krawędzi skarpy nasypu lub skarpy wykopu; 2) 1,50 m - od krawędzi pasa ruchu oraz 1,00 m od pasa awaryjnego, utwardzonego pobocza lub opaski. W rozporządzeniu brak jest zapisów regulujących odległość ekranu od budynków.

Z kolei art. 34. u.d.p., regulujący odległość pomiędzy pasem drogowym a zewnętrzną krawędzią wykopu, nasypu, rowu lub innymi urządzeniami wskazuje jedynie, że odległość

granicy pasa drogowego od zewnętrznej krawędzi wykopu, nasypu, rowu lub od innych urządzeń wymienionych w art. 4 pkt. 1 i 2 powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a dla autostrad i dróg ekspresowych - co najmniej 2 m. Również ten przepis nie reguluje więc odległości ekranu od budynków

Kolejny przepis, który należy wziąć pod uwagę - art. 43 ust. 1 u.d.p. - reguluje natomiast kwestię sytuowania obiektów budowlanych względem drogi (ich odległość od krawędzi jezdni), ale nie dotyczy sytuowania drogi względem istniejącego obiektu budowlanego (por. np. wyrok WSA w Warszawie z 15.10.2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 993/08). Jak wskazał WSA w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z 20.08.2010 r. (sygn. akt II SA/Po 184/10), pojęcie "sytuowanie", którym ustawodawca posłużył się w art. 43 ust. 1 u.d.p., należy rozumieć nie tylko jako odległość obiektu budowlanego od krawędzi jezdni, lecz także ze sformułowania tego wynika, kiedy w procesie powstawania obiektu przepis ten znajduje zastosowanie: „W tej sytuacji interpretacja tego przepisu nie może abstrahować od unormowań Prawa budowlanego. Przepis art. 43 ust. 1 odnosi się do nowej zabudowy (...)”. Określa on bowiem minimalne odległości, które co do zasady powinny być zachowane pomiędzy obiektem budowlanym, a zewnętrzną krawędzią jezdni, podczas budowy takiego obiektu (także NSA w wyroku z 10.04.2008 r., sygn. akt II OSK 1687/07)”.

Reasumując, w analizowanym przypadku badaniu podlega jedynie odległość ekranu od granicy pasa drogowego, nie zaś jego odległość od budynków sąsiadujących z tymże pasem, bowiem żaden z ww. przepisów nie normuje kwestii sytuowania drogi względem istniejących obiektów budowlanych. Dodatkowo art. 43 ust. 2 u.d.p. przewiduje w szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze w odległości mniejszej niż określona w ust. 1, co może nastąpić za zgodą zarządcy drogi. Treść przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że nie dotyczy on sytuowania drogi względem istniejącego obiektu budowlanego - z czym mamy do czynienia w sprawie niniejszej - ale sytuowaniem obiektu względem istniejącej drogi. W sytuacji, gdy inwestor (zarządca drogi) uznał, że na potrzeby rozbudowy drogi niezbędne jest zajęcie części działki wiążące się ze zbliżeniem granicy pasa drogowego do budynku, to organy orzekające nie mogą kwestionować przyjętego rozwiązania.

Na marginesie należy dodać, że skoro parametry drogi wynikają z projektu budowlanego będącego częścią decyzji ZRID, to sprawdzenie tej okoliczności w projekcie (czego organ dokonał) jest wystarczające do ustalenia tej okoliczności, bez potrzeby dowodu z oględzin z udziałem biegłego geodety czy architekta (por. wyrok NSA z 1.06.2016 r., sygn. akt II OSK 614/16).

W tym miejscu - biorąc pod uwagę całokształt zawartych w niniejszej decyzji wyjaśnień odnośnie uwag zawartych w kolejnych pismach pana XXXX XXXX - należy również wskazać, że dążenie do chronienia interesów osób trzecich nie może być pojmowane jako zaspokajanie tych interesów wbrew obowiązującym przepisom prawa, jak również nie może prowadzić do blokowania inwestycji poprzez przeciąganie postępowania administracyjnego. Zasada wyjaśniania i pogłębiania nie powinna prowadzić do sytuacji, gdy organ staje się

pośrednikiem długotrwałej polemiki pomiędzy stroną a zarządcą drogi czy projektantem, zwłaszcza jeśli polemika ta dotyczy kwestii nie będących przedmiotem orzekania w sprawie.

XI.

Odnosnie uwag dotyczących wycinki drzew należy wskazać na wyniki kontroli przeprowadzonej na terenie inwestycji w dniu 28.07.2021 r. przez PINB dla Miasta Poznania, podczas której ustalono, że Inwestor nie wyciął drzew w ilości większej niż określała to decyzja RDOŚ w Poznaniu oraz decyzja PMP. Ewentualna niezgodność wykonywania prac budowlanych z decyzją środowiskową, jak również ewentualne szkody wyrządzone przez inwestora w związku z przyjętą techniką prowadzenia prac budowlanych, odnoszą się do fazy realizacji inwestycji, a tym samym nie mogą być badane w postępowaniu odwoławczym w sprawie decyzji ZRID. Wykonywanie prac budowlanych niezgodnie z decyzją środowiskową może uzasadniać jedynie reakcję właściwych organów inspekcji ochrony środowiska lub nadzoru budowlanego, natomiast ewentualne szkody spowodowane realizacją inwestycji mogą uzasadniać roszczenia odszkodowawcze na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

XII.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących nałożonego w decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy stwierdzić, że w analizowanej sprawie nie znajdują one uzasadnienia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadaje decyzji ZRID rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie (por. np. wyrok NSA z 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13 czy wyrok WSA w Poznaniu z 26.11.2015 r., sygn. akt IV SA/Po 352/15), literalna wykładania powyższego przepisu wskazuje, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest obligatoryjne, jeżeli zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

Jeżeli wnioskodawca wskaże na interes gospodarczy lub interes społeczny, a organ I instancji uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje podstaw do negowania takiego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 135 k.p.a., organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji. Do uzasadnionych przypadków zalicza się m.in. prawdopodobieństwo wadliwości decyzji nieostatecznej, niemożliwej do usunięcia w postępowaniu naprawczym.

Do momentu zakończenia postępowania wyjaśniającego organ odwoławczy nie znalazł podstaw do jednoznacznego stwierdzenia istnienia takiej wady, natomiast po jego zakończeniu dokonał ponownej analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego, a następnie postanowieniem z 28.03.2025 r. odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji PMP.

XIII.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, organ II instancji nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ: prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na niniejszą decyzję służy prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;

- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Rysunek „Mapa w skali 1:500 przedstawiająca z proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu”, ukazujący linie rozgraniczające teren (Arkusz 1/2 i Arkusz 2/2),
- 2) Elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. VI. niniejszej decyzji,
- 3) Zaktualizowane elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. VI. niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Filip Walczak, ul. Kobylogórska 16A, 66-400 Gorzów Wielkopolski (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 1 egz. wraz z załącznikami),
- 3) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 4) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 5) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 6) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 7) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 8) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 9) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 10) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 11) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 12) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 13) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 14) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 15) XXXX XXXX (jako odwołujący - bez załączników),
- 16) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 17) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 18) Aa (1 egz. wraz z załącznikami).

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu dla Miasta Poznania,
plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu (doręczenie elektroniczne –
bez załączników),
- 3) ZGiKM GEOPOZ (doręczenie elektroniczne, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61-854-12-91, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl

insp. woj. Karolina Komorska, tel. 61 851235, e-mail: kkomorska@poznan.uw.gov.pl

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00; wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.